

60

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายการจริยธรรมในงาน
กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

นายอาทิตย์ อัญชลี สินธุวรรณะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต^๑
แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2550

**The Relationship between Personal Factors, Ethical Work Climate
and Organizational Commitment of Professional Nurses, at
Hospitals under the Jurisdiction of the Ministry of Defense**

Wg. Cdr. Uncharlee Sindhuwanna

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Nursing Science in Nursing Administration

School of Nursing
Sukhothai Thammathirat Open University

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสจริยธรรมในงานกับความเชื่อมั่นผู้กันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
ชื่อและนามสกุล	นายอาภาต โพหุณิ อัญชลี สินธุวรรณะ
แขนงวิชา	การบริหารการพยาบาล
สาขาวิชา	พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ชีวเกณมสุข 2. รองศาสตราจารย์ ดร.สมควิล วิจิตรวรรณ 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีย์วรรรณ อ้วมดำเนิน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ทักษิณ พงษ์ภูมิ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ประจุศิลป)

อรุณ นรรตน์

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ชีวเกณมสุข)

นรรตน์ อรุณ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมควิล วิจิตรวรรณ)

อรุณ นรรตน์

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีย์วรรรณ อ้วมดำเนิน)

คณะกรรมการบันทึกคำนิพนธ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา การบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ณัฐ พงษ์ภูมิ

ประธานกรรมการบันทึกคำนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวะรานนท์)

วันที่ 16 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2551

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์รัฐธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ผู้วิจัย นาวาอากาศโทหญิง อัญชลี สินธุวรรณ พริญญา พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล) อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริ ชีวเกณฑ์สุข (2)รองศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล วิจิตรวรรณ (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริย์วรรณ อ้วนดำเนี ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา (1) ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ (2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์รัฐธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ และ (3) ตัวแปรที่สามารถร่วมพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 356 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหلاยขั้นตอนจากประชากรที่เป็นพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์รัฐธรรมในงาน และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือตอนที่ 2 และ 3 ได้เท่ากับ .89 และ .93 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ไกสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า (1) ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.54) (2) ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ ($r = 0.176$) ส่วนระดับการศึกษาและสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่บรรยายศาสตร์รัฐธรรมในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.497$) (3) ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($R^2 = 0.267$) ได้แก่ บรรยายศาสตร์รัฐธรรมในงาน และอายุ โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 26.7 ($R^2 = 0.267$) ได้สมการในรูป คณภาพดังนี้

$$\text{ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ} = 0.623 + .707 \text{ บรรยายศาสตร์รัฐธรรมในงาน} + 0.010 \text{ อายุ}$$

คำสำคัญ บรรยายศาสตร์รัฐธรรมในงาน ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

Thesis title: The Relationship between Personal Factors, Ethical Work Climate and Organizational Commitment of Professional Nurses at Hospitals under the Jurisdiction of the Ministry of Defense

Researcher: Wg. Cdr. Uncharlee Sindhuvanna; **Degree:** Master of Nursing Science (Nursing Administration); **Thesis advisors:** (1) Dr.Aree Cheevakasemsook, Assistant Professor; (2) Dr.Somtawin Vijitwanna, Associate Professor; (3) Dr.Areewan Oumtanee, Assistant Professor;

Academic year: 2007

ABSTRACT

The purposes of this descriptive research were: (1) to analyze organizational commitment; (2) to study the relationship between personal factors, ethical work climate and organizational commitment; and (3) to identify predictors of organizational commitment of professional nurses at hospitals under the jurisdiction of the Ministry of Defense.

The sample group consisted of three hundred and fifty six professional nurses who were selected by multi-stage sampling. The research instruments were questionnaires with three parts: demographic data, ethical work climate, and organizational commitment of professional nurses. Content validity was tested. The Cronbach Alpha reliability coefficients of the second and the third parts were .89 and .93 respectively. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, contingency coefficient, Pearson's product moment correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis.

The major findings were as follows: (1) Professional nurses rated their organizational commitment at the high level ($\bar{X}=3.71$, $S.D=0.54$); (2) There was statistically significant positive correlation between the age of professional nurses and the organizational commitment of professional nurses ($p<.05$, $r=.176$). There was no relationship between (a1) educational status, (a2) marital status, and (b) organizational commitment of professional nurses; while there was statistically significant positive correlation between the ethical work climate, and the organizational commitment of professional nurses ($p<.05$, $r=.497$); (3) The ethical work climate and the age of professional nurses could predict the organizational commitment of professional nurses ($R^2=.267$). The predictive equation was as follow:

$$\text{Organizational commitment} = 0.623 + 0.707 \text{ Ethical Work Climate} + 0.010 \text{ Age}$$

Keywords: Ethical Work Climate, Organizational Commitment of Professional Nurses, Hospitals under the jurisdiction of the Ministry of Defense

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วง ได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ชีวเกณฑ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.สมฤติ วิจิตรวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีย์วรรณ อ้วมตาม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อคิดเห็นและแนวทางที่เป็นประโยชน์ทุกขั้นตอนของการศึกษา ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งใน ความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง รวมทั้งกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มุกดา หนู่ยศรี ซึ่งให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ประจุคลิป นาวาเอกหญิง สายชล กองอ่อน นาวาอากาศเอกหญิง สุพิช ประสบศิลป์ นาวาอากาศโทหญิง สมศรี สายภัทรานุสรณ์ และพันโทหญิง ดร.วารณา นัยพัฒน์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้ข้อเสนอแนะที่เป็น ประโยชน์ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลจังหวัดสกลนคร หัวหน้าพยาบาลและ พยาบาลวิชาชีพ ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสิริกิติ์ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลค่ายสุรนารี ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลอันันท์หิดล ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลค่ายสุรศิริ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลค่าย สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลค่ายจักรพงษ์ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลค่าย ประจักษ์ศิลปาคม และผู้อำนวยการ โรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิประสงค์ หัวหน้าพยาบาลทุกท่านที่ อนุมัติให้เก็บรวบรวมข้อมูลและขอบคุณพยาบาลวิชาชีพทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณ บิความร่าที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนครอบครัว ญาติ พี่น้อง ที่เป็นที่รักและกำลังใจ ขอขอบพระคุณ นาวาอากาศเอก กัมปนาท วีรกุล ที่ให้โอกาสและให้ความ สนับสนุนมาโดยตลอด ตลอดจนเพื่อน ๆ น้อง ๆ และกัลยาณมิตรทุกท่านที่ทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ให้ลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบแก่บุพการี ครอบครัว และ ทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องมา ณ ที่นี่

นาวาอากาศโทหญิง อัญชลี สินธุวรรณ
มิถุนายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	๕
กรอบแนวคิด.....	๕
สมมุตฐานการวิจัย.....	๗
ขอบเขตของการวิจัย.....	๙
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๙
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๑๑
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	๑๒
ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ.....	๑๓
บรรยาศาสจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ.....	๒๑
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนม.....	๒๖
บทบาทและหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนม.....	๓๑
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๓๓
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๓๖
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๓๖
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๙
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๔๓
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๔๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข และบรรยายากษาจริยธรรมในงาน.....	49
ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายากษาจริยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพัน ต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ.....	56
การศึกษาแปรที่ร่วมกับพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาล วิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข.....	60
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อกบิประยผล และข้อเสนอแนะ.....	63
สรุปผลการวิจัย.....	63
อกบิประยผลการวิจัย.....	66
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	70
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก	79
ภาคผนวก ก.....	80
ภาคผนวก ข.....	82
ภาคผนวก ค.....	89
ภาคผนวก ง.....	92
ภาคผนวก จ.....	96
ประวัติผู้วิจัย.....	104

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพ.....	36
ตารางที่ 3.2 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม บรรยายกาศจริยธรรมในงานและความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ.....	41
ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การแปรความหมายขนาดหรือปริมาณความสัมพันธ์.....	43
ตารางที่ 4.1 ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามคุณลักษณะ.....	47
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และระดับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การและบรรยายกาศจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขโดยรวม.....	49
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และระดับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกรายด้านและโดยรวม.....	50
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และระดับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกรายด้านและโดยรวม.....	51
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของบรรยายกาศจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกรายด้านและโดยรวม.....	52
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของบรรยายกาศจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกเป็นรายข้อรายด้าน และโดยรวม.....	53
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	55
ตารางที่ 4.8 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับระดับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข.....	56
ตารางที่ 4.9 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับระดับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข.....	57
ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายกาศจริยธรรมในงาน กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการศจริยธรรมในงานกับความ ยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกเป็นรายด้านและ โดยรวม.....	59
ตารางที่ 4.12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการ เลือกเข้าสู่สมการทดถอย จำนวนในการพยากรณ์ และการทดสอบ ความมั่นคงสำคัญของจำนวนในการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น และในการ พยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพเมื่อใช้ วิธีการแบบขั้นตอน.....	60
ตารางที่ 4.13	ค่าสัมประสิทธิ์ทดถอยของตัวพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของ พยาบาลวิชาชีพ รูปแบบแนวคิด และคะแนนมาตรฐานของสมการทดถอย พหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพสังกัด กระทรวงกลาโหมที่ได้จากการกัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Stepwise regression... ..	61

๙

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 7

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พยาบาลเป็นบุคลากรทางสุขภาพที่มีจำนวนมากที่สุดในทีมสุขภาพ และเป็นทรัพยากรนิยมที่มีบทบาทสำคัญมากก่อตุ้มหนึ่งของระบบบริการสาธารณสุข ใน การให้บริการด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการพื้นฟูสภาพของผู้ใช้บริการ อันเป็นงานที่มีประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ ซึ่งนับได้ว่าบุคลากรพยาบาลมีความสำคัญในการผลักดันให้นโยบายด้านสาธารณสุขของประเทศไทยเป้าหมาย (ทศนา บุญทอง 2542) การพยาบาลเป็นวิชาชีพที่เน้นการดูแลบุคคลแบบองค์รวม เป็นการดูแลทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งพยาบาลจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในการดูแลด้านสุขภาพ มีทักษะสามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน ได้เป็นอย่างดี จากการรับรู้และการคาดหวังของผู้ใช้บริการเมื่อเข้ารับบริการในโรงพยาบาลผู้ใช้บริการและครอบครัวต้องการความถูกต้องและถูกใจของการบริการที่มีคุณภาพ และผู้ใช้บริการยังคาดหวังว่าจะได้จากการให้บริการทางการพยาบาล ได้แก่ การได้รับการบริการที่ดี ผู้ให้บริการทางการพยาบาลต้องมีความรู้ ความเชื่อมั่น ไว้วางใจรวมถึง ได้รับการบริการที่ถูกต้อง เหมาะสม รวดเร็ว มีความปลอดภัย ได้มาตรฐาน การเอาใจใส่ที่มีอธิบายชัด องค์การพยาบาล จึงตระหนักรความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพบริการ และการบริหารทรัพยากรนิยมที่ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการพยาบาลที่มีคุณภาพและถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพ

ปัจจุบันประเทศไทยประสบกับปัญหาการขาดแคลนพยาบาลที่สะสมมานานต่อเนื่อง เมื่อมีนโยบายภาครัฐที่จะปรับลดลงประมาณ รวมทั้งนโยบายลดขนาดกำลังคน (กฎฯ ต้นติดผลารชีวะ และส่งครี กิตติวิภาวดี 2541) ส่งผลกระทบให้องค์การพยาบาลขาดแคลนบุคลากรทางการพยาบาล และมีแนวโน้มที่จะมีความขาดแคลนมากขึ้น ประกอบกับความต้องการบริการสุขภาพของประชาชนก็เพิ่มมากขึ้น ทั้งในมิติของความจำเป็นด้านสุขภาพ และความสามารถในการเข้าถึงบริการ (กดยุค ๒๕๕๐: ๑๗) ทำให้บุคลากรพยาบาลที่มีอยู่ต้องรับผิดชอบภาระงานหนักมากขึ้น นอกจากนี้โรงพยาบาลหลายแห่งมีนโยบายเร่งพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้รับการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (Hospital Accreditation) ส่งผลกระทบต่อบุคลากรพยาบาลในหน่วยงาน รวมทั้งด้านปัจจัยการแข่งขันจากภายนอกองค์การที่ทำให้บุคลากรพยาบาลต้องพัฒนาตนเองเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถตลอดจนมีทักษะในการปฏิบัติงานให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง

ของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้บุคลากรเกิดความเห็นดีเห็นชอบต่อการทำงานมีความเครียด และวิตกกังวลจากปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความเบื่อหน่ายอาจนำไปสู่การลาป่วยหรือลาออกจากงาน (Wolf 1981 อ้างถึงใน ชนิชญา แก้วกัลยา 2547) จากปัญหาการขาดแคลนกำลังคนที่มีคุณภาพในโรงพยาบาลต่าง ๆ ยังส่งผลถึงการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขด้วย

พยาบาลวิชาชีพในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข นักงานจะมีหน้าที่ให้บริการรักษาพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน และฟื้นฟูสุขภาพแก่ผู้ใช้บริการ ตลอดจนการให้บริการการเข้าถึงสถานบริการของนโยบายหลักประกันสุขภาพเช่นเดียวกับพยาบาลพลเรือนทั่วไปแล้ว ยังต้องปฏิบัติภารกิจของทหารอาชีพ ยึดระเบียบวินัยทหาร เชือพิงและปฏิบัติตนอยู่ในกฎข้อบังคับ และบนบรรณเนียมทหารและปฏิบัติตามวิถีทัศน์ขององค์การ ตลอดจนสร้างเสริมประสิทธิภาพ และคุณภาพบริการสุขภาพแก่ข้าราชการและครอบครัวข้าราชการที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข (กองวิทยาการ กรมแพทย์ทหาร 2544) นอกจากนี้โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีการพัฒนาคุณภาพเพื่อรักษาความคงอยู่ของโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (Hospital Accreditation) ทำให้พยาบาลที่ปฏิบัติงานมีภาระงานที่มากขึ้นเกิดความเบื่อหน่าย มีการแยกย้ายและการลาออกจากพยาบาลวิชาชีพทุกปี ก่อให้เกิดความสูญเสียทรัพยากร ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ การสร้างเสริมประสิทธิภาพ และคุณภาพการบริการในองค์การ (ชนิชญา แก้วกัลยา 2547) ทำให้ผู้บริหารทางการพยาบาลมีความตระหนักที่จะร่างรักษาบุคลากรที่มีอยู่ให้คงอยู่ในองค์การให้มากที่สุดและนานที่สุดเพื่อให่องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการทำให้พยาบาลมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การซึ่งมีความสำคัญต่อองค์การในปัจจุบัน (ละอุ อริยกุลนิมิต 2546) ในขณะเดียวกันปัญหาการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขก็เป็นปัญหาเช่นเดียวกับโรงพยาบาลอื่นๆ และยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงไปทำให้ปัญหาการขอโยกย้ายและการลาออกจากพยาบาลวิชาชีพยังคงมีอยู่ในองค์กรพยาบาลของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์การเพาะบุคลากรมีความมุ่งมั่น ทุ่มเท ยึดมั่นผูกพันกับงาน พอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมาว์เดย์ และบานารีน (Porter; Steers; Mowday and Boulianl 1979) อธิบายไว้ว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ เป็นลักษณะความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นของบุคลากรในองค์การ ที่ส่งผลให้เกิดความเชื่อถือ ยอมรับเป้าหมาย และค่านิยมขององค์การ มีความประอนโนที่จะทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงาน มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ตลอดจนพยาบาลรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิก ภาพขององค์การ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การพยาบาลเป็นการบ่งบอกทัศนคติของพยาบาลที่มีต่อ

องค์การพยายาม แล้วถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อความสำเร็จขององค์การ หากพยายามมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูง จะทำให้เกิดความเต็มใจร่วมมือในการทำงานให้ดีที่สุด มีความกระตือรือร้นในการทำงาน (ชุตินา สุวรรณประทีป 2543) การที่บุคลามีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงทำให้มีเจตคติที่ดีเกิดความไว้วางใจ ลดความขัดแย้งลงและบุคลากรทุกคนจะดำเนินถึงการมีส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์การและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Strees 1977) นอกจากนี้ความยึดมั่นผูกพันยังทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน (Vandenberg& Lance 1992) และนำไปสู่การคงอยู่ในองค์การของบุคลากรด้วย

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์การและการคงอยู่ในองค์การ อย่างไรก็ตาม การที่บุคลากรจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ 3 ประการ (Luthans 1995) คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factor) เช่น อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา เป็นต้น 2) ปัจจัยด้านองค์การ (Organization factor) เช่น ลักษณะงาน ลักษณะการบริหารงาน เป็นต้น และ 3) ปัจจัยภายนอกองค์การ (Non organization factor) เช่น การมีทางเดือกในงานอื่น ๆ จากการศึกษางานวิจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเนื่องจากคนที่มีครอบครัวแล้วต้องการความนั่นคงในอาชีพและต้องการรายได้เพียงพอครอบครัวมากกว่า นอกจากนี้อายุยังมีความสัมพันธ์กับ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเช่นกัน สเตียร์ (Steers 1977) กล่าวว่าสมาชิกที่มีอายุ และอายุงานยิ่งมากขึ้นจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงขึ้นเมเยอร์ และอลเลน (Meyer & Allen 1984) กล่าวว่า คนที่อายุมากจะอยู่ในองค์การด้วยเหตุผลบางอย่าง เช่น ความพึงพอใจในงาน การได้รับตำแหน่งที่ดีขึ้น ส่วนกิลสันและดูริกก์ (Gisson & Durick 1988) กล่าวว่าสมาชิกองค์การที่มีการศึกษาสูงจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การต่ำกว่าคนที่มีระดับการศึกษาน้อยกว่า ซึ่งจากการศึกษาของแอนเกลต์และเพอร์รี (Angle & Petty 1981) พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะใช้เหตุผลข้อมูลต่าง ๆ เป็นข้อต่อรองผลประโยชน์ที่ต้องการจะได้รับจากองค์การ หากไม่ได้ตามที่ต้องการก็จะย้ายไปทำงานที่ให้ผลประโยชน์มากกว่า ผลการศึกษาของชุตินา สุวรรณประทีป (2543) และนิยม สีสุวรรณ (2544) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ สถานภาพสมรส และประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพัน ส่วนปัจจัยด้านองค์การเกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายขององค์การ ส่งผลให้บุคลากรมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ อิทธิพลของบุคลากร (Employee influence) การหมุนเวียนของทรัพยากรมนุษย์ (Human resource flow) ระบบการให้รางวัล (Reward systems) และระบบงาน (Work system) ผลลัพธ์ของ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ทำให้เกิดความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การและผลการปฏิบัติงานที่มี

ประสิทธิภาพ (Beer และคณะ 1984 อ้างถึงใน ชุดima สุวรรณประทีป 2543) นอกจากนั้นลักษณะงานที่สามารถใช้ในการรับรู้ว่างานนั้นมีคุณค่า รับรู้องค์ประกอบของศีลธรรม จริยธรรม และบรรทัดฐานขององค์การที่นำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติงานจะก่อให้เกิดการทุ่มเทหรือพยายามทำให้งานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทำให้เกิดการคงอยู่ในองค์การ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรยาศาสตริยธรรมในการทำงาน ซึ่งเป็นมิติหนึ่งของบรรยาศาสตร์ (Victor and Cullen 1988) เป็นตัวแปรสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมองค์การ เพราะบรรยาศาสตร์จะมีส่วนกำหนดพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน องค์การที่มีบรรยาศาสตร์ที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน จะทำให้นักคลินิกองค์การปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุข นำไปสู่การมีความเสียสละให้กับองค์การ (อุทัย เดชาเวชัย 2530) และเกิดความยึดมั่นผูกพันต่องค์การซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอรุณรัตน์ แย้มสรวลสกุล (2544) พบว่า การรับรู้บรรยาศาสตริยธรรมในกลุ่มงานการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่องค์การพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสร้างบรรยาศาสตร์ในการปฏิบัติงานการพยาบาลให้นักล่ากรทางการพยาบาลทำงานด้วยความสุข ถือเป็นหน้าที่การบริหารการพยาบาล (ฟาริดา อินราษิม 2542) ผู้บริหารการพยาบาลมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความก้าวหน้าและการพัฒนาวิชาชีพ ระบบการบริหารจัดการตามนโยบายจริยธรรมองค์การซึ่งจะสามารถนำวิชาชีพและองค์การไปสู่เป้าหมายสูงสุด (ประเวศ วะสี 2528) องค์การที่มีบรรยาศาสตร์ทางจริยธรรมที่เข้มแข็ง และสร้างสรรค์จะช่วยกำหนดความคาดหวังของสมาชิกได้ ผู้บริหารทางการพยาบาลจึงจำเป็นในการตระหนักรถึงการรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพและจริยธรรมสูง โดยส่งเสริมบรรยาศาสตริยธรรมในการทำงานของพยาบาล วิชาชีพในองค์การ เช่น การส่งเสริมการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานการพยาบาลตามหลักการและแนวทางที่ดีงามเหมาะสมเพื่อให้ทุกคนในองค์การยึดถือปฏิบัติ ทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกันเกิดขึ้น โดยการให้ความรัก การเอาใจใส่ซึ่งกันและกันตลอดจนการเอื้ออาทรระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงานทางการพยาบาล สามารถปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย และจรรยาบรรณวิชาชีพขององค์การด้วยความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ ไม่ขัดต่อหลักปฏิบัติ ศีลธรรม และอยู่บนบรรทัดฐานของสังคม จะส่งผลให้นักล่ากรมีความสุขในการทำงาน เกิดความผูกพันต่องค์การ (ญาณิศา ลีนรัตน์ 2547) และทำให้นักล่ากรคงอยู่ในองค์การเป็นเวลานาน ไม่ต้องการข้าย上ไปปฏิบัติงานในหน่วยอื่นช่วยรักษาบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานให้คงอยู่ในงานนานที่สุด

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีวิสัยทัศน์และพันธกิจ ตลอดจนความมุ่งมั่นให้ได้รับรองคุณภาพโรงพยาบาลเช่นเดียวกับโรงพยาบาลทั่ว ๆ ไป แต่พระ

ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการพยาบาล ทำให้พยาบาลวิชาชีพต้องทำงานหนักก่อให้เกิดความเครียดและความเบื่อหน่าย ซึ่งนำไปสู่การ โยกข้าย้ายและลาออก ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข นอกจากนี้ยังมีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กร เช่น ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยภายนอกองค์กร รวมทั้งบรรยายศจริยธรรมในการทำงาน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และบรรยายศจริยธรรมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ว่ามีความสัมพันธ์ กับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรหรือไม่ เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเสริมสร้างความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุขต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1. เพื่อศึกษาความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข

2.2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศจริยธรรมในงานกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

2.3. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพอร์ท เทอร์ สเตียร์ เมาว์เดอร์ และบาร์เรียน (Porter; Steers; Mowday and Boulianl 1979) ซึ่งจากการศึกษา วิจัยพบว่า ความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรมีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับ การศึกษาสภาพสมรส และบรรยายศจริยธรรม โดย

3.1 อายุ จากการศึกษาของ สเตียร์ (Steer 1977) พบว่า สมาชิกที่มีอายุและอาชญาณยิ่งมากขึ้นจะมีความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรสูงขึ้น โดยบุคคลที่มีอายุมากจะมีความยืดมั่นผูกพันต่อ องค์กรมากกว่าคนที่มีอายุน้อย เนื่องจากอายุทำให้คนตระหนักรู้ทางเลือกการไปทำงานใน

หน่วยงานอื่น ๆ ของตนเอง และคนที่มีอายุมากกว่าจะมีหน้าที่ดำเนินการงานที่สูงขึ้น ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวระหว่างองค์การจะลดลงเมื่อคนมีอายุมากขึ้น (Meyer & Allen.1993: 538-573)

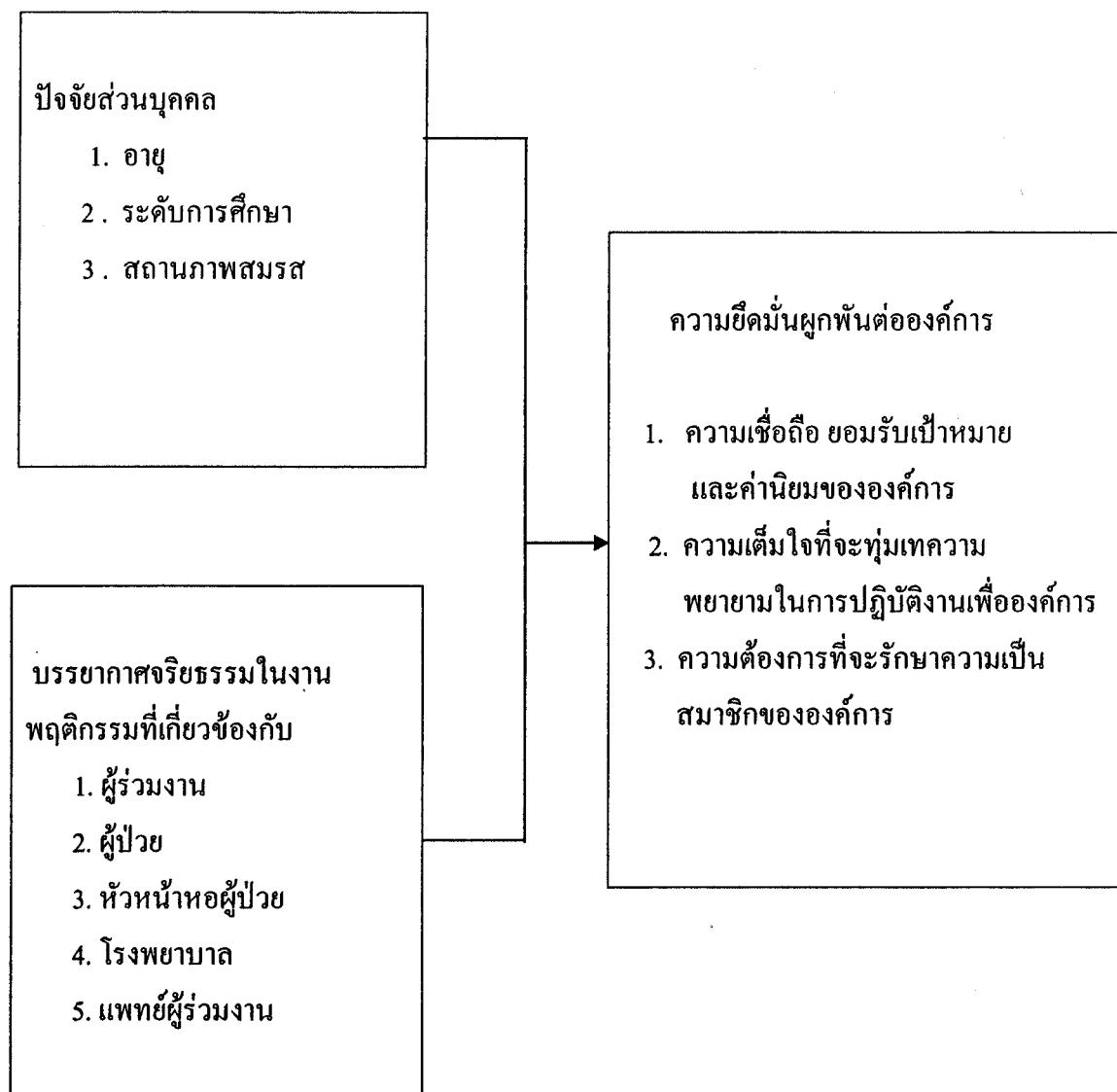
3.2 ระดับการศึกษา จากการศึกษาของแอนเกลล์และเพอร์รี (Angle & Perry 1981)

พบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงจะใช้เหตุผลข้อมูลต่าง ๆ เป็นข้อต่อรองผลประโยชน์ที่ต้องการจะได้รับจากองค์การ หากไม่ได้ตามที่ต้องการก็จะขยับไปทำงานที่ให้ผลประโยชน์มากกว่า ซึ่งผลการศึกษาของสเตียร์ (Steer 1977) พบว่าบุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีความคาดหวังต่อสิ่งที่ได้รับจากการสูงกว่าบุคคลที่มีการศึกษาน้อย โดยบางครั้งองค์การไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังนั้นได้ ก็เกิดความผิดหวัง ทำให้บุคคลมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การน้อยลง

3.3 สถานภาพสมรส จากการศึกษาของไฮร์บินิแอคและอลูตโต (Hrebiniak and Alutto 1972) พบว่าบุคคลที่สมรสแล้วจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงกว่าบุคคลที่เป็นโสด เนื่องจากบุคคลที่มีครอบครัวต้องการความมั่นคงในการทำงานไม่ต้องการเปลี่ยนงานบ่อย เพราะการเริ่มต้นใหม่ทำให้ขาดความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน นอกจากนี้คนที่แต่งงานแล้วต้องการความมั่นคงในอาชีพจึงมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การไม่ต้องการให้องค์การเสื่อมถลายซึ่งจะมีผลต่อการขาดรายได้ของตนและครอบครัว (Mathieu and Zajac 1990)

3.4 บรรยาศาสตร์ยธรรมในงาน เป็นการเสริมสร้างบรรยาศาสตร์ในการปฏิบัติงานให้บุคลากรทางการพยาบาลทำงานด้วยความสุข บรรยาศาสตร์ทางจริยธรรมที่เข้มแข็งและสร้างสรรค์จะช่วยกำหนดความคาดหวังของสมาชิกได้ ทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกันเกิดขึ้น โดยการให้ความรักการเอาใจใส่ซึ่งกันและกันตลอดจนการเอื้ออาทรระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงานทางการพยาบาล สามารถโดยปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย และจรรยาบรรณวิชาชีพ บรรยาศาสตร์ยธรรมในงานจะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคลากรในองค์การในทางบวกทำให้พยาบาลวิชาชีพมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

ดังนั้นผู้จัดการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยาศาสตร์ยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

แนวคิดเหตุผลของสมมติฐานการวิจัย

อายุ บุคคลที่มีอายุมากจะมีความยืดมั่นผูกพันต่องค์การมากกว่าคนที่มีอายุน้อยเนื่องจาก อายุทำให้คนตระหนักว่าทางเลือกในการไปทำงานในหน่วยงานอื่น ๆ ของตนเองลดลง และ คนที่มีอายุมากมักจะมีหน้าที่ตำแหน่งการงานที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจทำให้ไม่ต้องการออกไปทำงานในองค์การอื่น ทำให้เกิดความความเคลื่อนไหวระหว่างองค์การจะลดลงเมื่อคนมีอายุมากขึ้น

(Meyer & Allen.1993: 538-573) เมื่อคนมีอายุมากขึ้นจะมีการคงอยู่ในองค์การมากขึ้น (Sheldon 1971) และทำให้มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงขึ้นตามไปด้วย จากการศึกษาของสเทียร์ (Steer 1977) พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุและอาชญาณยิ่งมากขึ้น จะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงขึ้น ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางลบกับความยึดมั่นผูกพัน โดยบุคลากรที่มี การศึกษาสูงจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การต่ำ เพราะมีความเชื่อมั่นในตนเองว่ามีโอกาสเลือกหางานใหม่ได้่ายกว่า ซึ่งจากการศึกษาของแอนเกลล์และเพอร์รี่ (Angle & Perry 1981) พบว่า ผู้ที่มี การศึกษาสูงจะใช้เหตุผลข้อมูลต่าง ๆ เป็นข้อต่อรองผลประโยชน์ที่ต้องการจะได้รับจากองค์การ หากไม่ได้ตามที่ต้องการก็จะย้ายไปทำงานที่ให้ผลประโยชน์มากกว่า

สถานภาพสมรส บุคคลที่สมรสแล้วจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงกว่าบุคคลที่เป็นโสด เนื่องจากบุคคลที่มีครอบครัวต้องการความมั่นคงในการทำงาน ไม่ต้องการเปลี่ยนงานบ่อย การเริ่มต้นใหม่ทำให้ขาดความก้าวหน้า (Herbiniak & Alutto 1972 อ้างถึงใน ชิตima สุวรรณประทีป 2543)

บรรยาศาสตร์ยธรรมในงาน เป็นการส่งเสริมความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเนื่องจาก บรรยาศาสตร์ยธรรมเป็นมิติหนึ่งของบรรยาศาสตร์ที่มีการรับรู้เกี่ยวกับความประพฤติปฏิบัติที่ดี งาม มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี และเหมาะสมของพยาบาลผู้ปฏิบัติและผู้บริหารการพยาบาล รวมทั้ง ผู้บริหารโรงพยาบาล ซึ่งในการปฏิบัติงานการพยาบาลของบุคลากรทางการพยาบาลที่ทำงานด้วย ความสุข ก่อให้เกิดแรงจูงใจ สร้างความรู้สึกผูกพันในงานและกล้ายเป็นความยึดมั่นผูกพันต่อ องค์การในที่สุด

โดยสรุปสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้เป็นดังนี้

4.1. อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพัน ต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

4.2. บรรยาศาสตร์ยธรรมในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับความ ยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

4.3. ปัจจัยส่วนบุคคลและบรรยาศาสตร์ยธรรมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ สามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงสาธารณสุข

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พยาบาลวิชาชีพที่สังกัดกระทรวงคลาโน้ม โดยปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลและมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 1 ปี โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโน้ม ประกอบด้วย โรงพยาบาลในสังกัดกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ

5.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโน้ม เลือกโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 356 คน

5.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

5.3.1 ตัวแปรต้น ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และบรรยายกาศจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ

5.3.2 ตัวแปรตาม ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงคลาโน้ม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของพยาบาลวิชาชีพ สังกัดกระทรวงคลาโน้มที่มีต่อองค์กรพยาบาล โดยยอมรับเป้าหมาย ค่านิยม นโยบายขององค์กร พยาบาลมีการทุ่มเทความพยายามเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ รวมทั้งมีความต้องการที่จะ ดำรงรักษาการเป็นสมาชิกขององค์กรต่อไป สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามตามแนวคิดของ พอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมาว์เดอร์ และบาวเรียน (Porter; Steers; Mowday and Boulianl 1979)

ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

6.1.1 ความเชื่อ ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ (*Strong belief in and acceptance of the organization's goal and values*) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพมีความศรัทธา และภูมิใจต่อองค์กรพยาบาลที่ปฏิบัติงานอยู่ ยอมรับเป้าหมาย และให้ความสำคัญกับนโยบายการปฏิบัติงานมีค่านิยมสอดคล้องต่อผู้ปฏิบัติงาน

6.1.2 ความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่องค์กร (*Willingness to exert considerable effort on behalf of the organization*) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพทุ่มเทความพยายามอุทิศกำลังกายและกำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อความสำเร็จขององค์กร พยาบาล สนใจในการอยู่รอดขององค์การ เต็มใจที่ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย และสร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน

6.1.3 ความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กร (*Strong desire to maintain membership in the organization*) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงความเป็นสมาชิกขององค์กรพยาบาล และไม่โถกข้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงานหรือลาออกจากองค์กรแม้มีโอกาสเดื่อกันในองค์กรอื่น

6.2 บรรยากาศจริยธรรมในงาน (Ethical work climate) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติตามในโรงพยาบาลที่มีผู้ร่วมงานที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการวางแผนการรักษา มีหัวหน้าหอผู้ป่วยที่สนับสนุนการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลมีบรรยากาศในการเรียนรู้ และมีแพทย์ที่ยอมรับการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ โดยการรับรู้ สามารถวัดโดยใช้แบบสอบถามบรรยากาศจริยธรรมในงานตามแนวคิดของโอลสัน (Olson 1995) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

6.2.1 ผู้ร่วมงาน หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติร่วมกับพยาบาลวิชาชีพผู้ร่วมงานในลักษณะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนให้คำปรึกษาและแนะนำในการดูแลผู้ป่วย โดยยึดหลักความปลอดภัยของผู้ป่วยในการปฏิบัติตาม

6.2.2 ผู้ป่วย หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพได้ปฏิบัติตามในการดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาล โดยให้ผู้ป่วยรับทราบขั้นตอน ผลลัพธ์จากการดูแลของพยาบาล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดูแลรักษาพยาบาล

6.2.3 หัวหน้าหอผู้ป่วย หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพได้ปฏิบัติตามกับหัวหน้าหอผู้ป่วยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา(rับฟังปัญหาในการทำงาน และมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาการดูแลผู้ป่วย รวมทั้งมีความน่าความเคารพนับถือและสามารถไว้ใจได้

6.2.4 โรงพยาบาล หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพได้ปฏิบัติตามกับโรงพยาบาลที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เมื่อมีความขัดแย้งได้รับการแก้ไขอย่างเป็นเผยแพร่ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย

6.2.5 แพทย์ผู้ให้การรักษา หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพได้ปฏิบัติตามร่วมกับแพทย์ที่ยอมรับการทำงานของพยาบาล รับฟังความคิดเห็น ให้ความไว้ใจพยาบาลวิชาชีพ มีความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

6.3. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะแต่ละบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

6.3.1 อายุ หมายถึง จำนวนปีตามปัจจินของอายุ นับเป็นจำนวนปีที่บวบบูรณา

6.3.2 ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิทางการศึกษาขั้นสูงสุดของพยาบาลวิชาชีพ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

6.3.3 สถานภาพสมรส หมายถึง สภาพะทางสังคมในด้านการมีคู่ครองของ พยาบาลวิชาชีพ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ โสด สมรส หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่

6.4 กองการพยาบาล หมายถึง องค์กรการพยาบาลที่มีผู้บริหารพยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านบริหารงานทั่วไป ประกอบด้วย ด้านการบริหารองค์กร บริการพยาบาล บริหารงานด้านวิชาการ และบริหารงานด้านพัฒนาบุคลากร โดยมีเป้าหมายเพื่อการให้บริการพยาบาลมีคุณภาพ ซึ่งผู้บริหารการพยาบาลมีระดับต่าง ๆ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง คือ หัวหน้ากองการพยาบาล ผู้บริหารระดับกลาง คือ ผู้ตรวจราชการพยาบาล และผู้บริหารระดับต้น คือ หัวหน้า หอผู้ป่วย.

6.5 พยาบาลวิชาชีพ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการพยาบาลจากสภากาชาดไทยและเป็นผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการชั้นสัญญาบัตร โดยปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 1 ปี ในโรงพยาบาลสังกัดในกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ โดยปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยอายุรกรรม หอผู้ป่วยศัลยกรรม หอผู้ป่วยสูติกรรม และหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม

6.6 โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม หมายถึง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมที่มีขนาดตั้งแต่ 150 เตียงขึ้นไป โดยมีพันธกิจ และภารกิจในการให้บริการแก่ทหารและครอบครัวทหารของแต่ละเหล่าทัพ คือ กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ รวมทั้งประชาชนทั่วไป

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารทางการพยาบาลในการส่งเสริมความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม**
- 2. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการศึกษาทางการพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ**
- 3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรต่อไป**

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ชีวะธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพและตัวแปรพยากรณ์ร่วมกันทำนายการยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีจากตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปสาระสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

- 1.1 ความหมายและความสำคัญของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ
- 1.2 แนวคิดทฤษฎีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ
- 1.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

2. บรรยายศาสตร์ชีวะธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของบรรยายศาสตร์ชีวะธรรมองค์การ
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีบรรยายศาสตร์ชีวะธรรม
- 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายศาสตร์ชีวะธรรมกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ

3. โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

- 3.1 การกิจของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
- 3.2 ระบบบริหารของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
- 3.3 กองการพยาบาล

4. บทบาทและหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ (Organization Commitment) ได้รับความสนใจจากนักวิจัยที่ศึกษามากมาย เนื่องจากความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรและประสิทธิผลขององค์การ บุคลากรในองค์การที่มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การจะส่งผลต่อพฤติกรรมทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ ซึ่งความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ จะนำไปสู่ความสำเร็จและประสิทธิผลขององค์การ (Steers 1991; Wilson & Laschinger 1994: 39)

1.1 ความหมายและความสำคัญของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

1.1.1 ความหมายของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ (Organization commitment) ไว้หลากหลาย แตกต่างตามทัศนะ และแนวคิดของแต่ละบุคคล ดังต่อไปนี้

แคนเตอร์ (Kanter 1968 Cited in Buchanan II 1974) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ความเต็มใจของบุคคลที่จะทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่อองค์การอย่างจริงจังรักภักดี

เชลดอน (Sheldon 1971: 143) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง เจตคติของบุคคลซึ่งเชื่อมโยงระหว่างเอกลักษณ์ของตนกับองค์การ บุคคลซึ่งมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ จะมีการประเมินผลองค์การในทางบวก และจะตั้งใจปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

บูชานาน (Buchanan 1974: 339) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ เป็นความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีความรู้สึกผูกพันอยู่กับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ มีความผูกพันอยู่กับบทบาทของตนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายและค่านิยมนั้น รวมทั้งมีความผูกพันต่อผลประโยชน์ขององค์การ ซึ่งลักษณะของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ

- 1) การเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ (Identification) การยอมรับเป้าหมายและค่านิยม ขององค์การมาเป็นเป้าหมายของตน
- 2) การมีส่วนร่วม (Involvement) เป็นความรู้สึกผูกพันทางจิตใจในภาระหน้าที่ต่อองค์การ
- 3) ความจงรักภักดี (Loyalty) เป็นความรู้สึกรักและผูกพันที่มีต่อองค์การ

พอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมาเดย์ และนาเวียน (Porter, Steers, Mowday และ Boulian 1979) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นของแต่ละบุคคลที่แสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการ คือ 1) ความเชื่อและยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ 2) ความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามอย่างมากในการปฏิบัติงานเพื่อองค์การ และ 3) ความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ

มาชและแมนนารี (Marsh & Mannari 1977: 58) กล่าวว่า ความยึดมั่นต่อองค์การเป็นความตั้งใจของพนักงานที่จะทุ่มเทความพยายามในการกระทำ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การเป็นระดับของความรู้สึกความเป็นเจ้าขององค์การ ยอมรับเป้าหมายที่สำคัญตลอดจนคุณค่าขององค์การ โดยมีเจตคติทางบวกต่อองค์การ

โมททาซ (Mottaz 1988 อ้างถึงใน สุนันทา ศิริวงศ์ธรรม 2545) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง เจตคติของบุคคลซึ่งเชื่อมโยงระหว่างเอกลักษณ์ของตนกับองค์การ บุคคลจะมีการประเมินผลขององค์การในทางบวกและตั้งใจในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

เมเยอร์และคณะ (Meyer et al. 1993: 539) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อองค์การ โดยเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวให้บุคคลนั้นคงอยู่กับองค์การ ประกอบด้วยความยึดมั่นผูกพัน 3 ด้าน คือ ความยึดมั่นผูกพันด้านจิตใจ ความยึดมั่นผูกพันด้านการคงอยู่ และความยึดมั่นผูกพันด้านบรรหัศฐาน

โดยสรุป ความหมายของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง การที่บุคคลแสดงถึงเจตคติของบุคคลรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความรู้สึกเกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งขององค์การมีเป้าหมายสอดคล้องกับองค์การ ความต้องการที่จะอยู่ปฎิบัติงานกับองค์การ และเต็มใจที่จะทุ่มเทความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

1.1.2 ความสำคัญของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารองค์การในปัจจุบัน โดยผู้บริหารมุ่งบริหารองค์การให้เล็กลงและมีประสิทธิภาพ (Luthans 1995) เพราะการที่บุคลากรมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การจะเกิดความจงรักภักดีที่มีต่อองค์การ จะส่งผลให้บุคลากรมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติงาน เพื่อเป้าหมายขององค์การมีความรักและสามัคคี เต็มใจที่จะรักษาผลประโยชน์สร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่องค์การ ดังนั้นความยึดมั่นผูกพันของสมาชิกในองค์การยังมีความสำคัญช่วยสำรองรักษาบุคลากรและยังเป็นดัชนีวัดประสิทธิภาพขององค์การ ความอยู่รอดขององค์การ ประสิทธิผลขององค์การ ผู้บริหารควรหาทางเพิ่มระดับความยึดมั่นผูกพันต่อ

องค์การ เนื่องจากพบว่า บุคลากรที่มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีความเชื่อถือ ยอมรับเป้าหมาย และค่านิยมขององค์การจะมีความเต็มใจ ทุ่มเทปฏิบัติงานในบรรลุเป้าหมายขององค์การและมีแนวโน้มว่าจะคงอยู่ในองค์การเป็นระยะเวลานาน (Mowday; Steers & Porter 1979) ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การจึงมีความสำคัญ คือ

- 1) ความผูกพันต่อองค์การ สามารถใช้ทำงานอัตราการเข้าออกจากการงานได้ดีกว่าความพึงพอใจในงาน เพราะสามารถสะท้อนถึงผลงานทั่วไปที่บุคคลตอบสนองต่อองค์การ ขณะที่ความพึงพอใจในงานสะท้อนให้เห็นถึงการสนองตอบของบุคคลต่อเงื่อนไขของงาน
- 2) ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ มีเสถียรภาพมากกว่าความพึงพอใจในงาน ซึ่งความพึงพอใจในงาน จะเปลี่ยนแปลงอย่างทันทีในสิ่งแวดล้อมการทำงาน ขณะที่เจตคติความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ พัฒนาอย่างช้าๆ แต่มั่นคงตามระยะเวลา (Steers 1977)
- 3) ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิผลขององค์การ
- 4) ความผูกพันต่อองค์การ จะเป็นแรงผลักดันให้สมาชิกปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ และสามารถทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการปฏิบัติงานเพราะมีความรู้สึกความเป็นเจ้าขององค์การ
- 5) ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ สามารถเป็นตัวทำงานการลาออกจากงานได้ดีกว่าความพึงพอใจ และเมื่อเกิดความผูกพันต่อองค์กรบุคคลมีความเชื่อมั่น ยอมรับเป้าหมายค่านิยมขององค์การ โดยมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อองค์การ และคงอยู่ในองค์การ

1.2 แนวคิดทฤษฎีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

1.2.1 แนวคิดและทฤษฎีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

พอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมาเดย์ และบาร์เรียน (Porter; Steers; Mowday and Boulian 1979) กล่าวถึงความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรว่ามีลักษณะ 3 ประการ คือ

- 1) ความเชื่อและยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ เป็นความศรัทธาและภูมิใจที่บุคคลมีต่อองค์การ คือ มีความเชื่อว่าองค์กรณี้เป็นองค์การที่ดีที่สุดที่จะทำงานด้วยมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์กร มีค่านิยมที่กลมกลืนกับสมาชิกคนอื่น ๆ ขององค์กร มีความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์กร
- 2) ความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามอย่างมากที่จะปฏิบัติงานเพื่องค์กร โดยบุคคลทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานขององค์กรอย่างเต็มที่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร รวมทั้งสนใจในการอยู่รอดขององค์กรณี้ความเต็มใจที่ปฏิบัติงานที่ได้รับหนอบหมายและสร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน
- 3) ความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กร คือ บุคคลมีความ

จรรยาภัติต่อองค์การมีความภาคภูมิใจในการเป็นสมาชิกขององค์การไม่ประณานที่จะโยกย้ายเปลี่ยนแปลงหรือลาออกจากองค์การแม้ว่าจะมีงานที่คล้ายคลึงกันหรือได้รับผลตอบแทนมากกว่าเมาว์เดย์ และคณะ (Mow day et al. 1979) ให้ความหมายของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ความแน่นแฟ้นของแต่ละบุคคลที่แสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่อองค์การและความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การไว้

อลเลนและเมเยอร์ (Allen and Meyer 1986) ได้สรุปแนวคิดความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเป็น 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1) ด้านพฤติกรรม (Behavior) เมื่อคนมีความผูกพันต่อองค์การก็แสดงพฤติกรรมต่อเนื่อง คงเส้นคงวาในการทำงานเพื่อองค์การ มีความต่อเนื่องในการทำงาน โดยไม่โยกย้ายเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน เนื่องจากบุคคลจะเปรียบเทียบผลได้ผลเสียที่เกิดขึ้น หากต้องออกจากองค์การซึ่งผลเสียที่เกิดขึ้นจะพิจารณาในลักษณะต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือผลประโยชน์ที่จะสูญเสียไป

2) ด้านทัศนคติ (Attitude) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่รู้สึกของบุคคลที่รู้สึกว่าตนเอง เป็นส่วนหนึ่งขององค์การ มีความปรารถนาหรือความต้องการที่จะดำรงความเป็นสมาชิกภาพ ขององค์การต่อไปเพื่อช่วยให้เป้าหมายที่ตั้งไว้ประสบความสำเร็จ

3) ด้านความถูกต้องหรือบรรทัดฐานของสังคม (Norm) แนวความคิดนี้มองความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การว่าเป็นความจริงรักภัตติ และเต็มใจที่จะอุทิศตนให้กับองค์การ ซึ่งเป็นผลจากบรรทัดฐานขององค์การและสังคม โดยบุคคลรู้สึกว่าเมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกขององค์การ จะต้องมีความผูกพันต่อองค์การ เพราะนั่นคือ ความถูกต้องและเหมาะสมที่ควรจะทำความผูกพันต่อองค์การนั้นเป็นหน้าที่ หรือพันธะผูกพันที่สมาชิกจะต้องมีในการปฏิบัติหน้าที่ในองค์การ

จากแนวคิดดังกล่าว เมเยอร์ อัลเลน และสมิตติ (Meyer; Allen & Smitt 1993: 539-541) ได้จำแนกลักษณะความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเป็นความรู้สึกหรือสภาวะจิตใจของบุคคลกับองค์การประกอบไว้เป็น 3 ด้าน คือ

1) ความยึดมั่นผูกพันทางจิตใจ (Affective Commitment) หมายถึง ความรู้สึกทางอารมณ์ที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าของบุคคลที่จะทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อองค์การ โดยยึดมั่นต่อเป้าหมายขององค์การและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของ เป็น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานที่เข้มแข็งและการได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังที่บุคคลได้ตั้งใจไว้จะมีผลต่อความผูกพันที่มีต่อองค์การ

2) ความยึดมั่นผูกพันด้านการคงอยู่หรือความผูกพันต่อเนื่อง (Continuance Commitment) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่มีต่อองค์การในการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกของ

องค์การไว้โดยคำนึงถึงการลงทุนการสะสม การทุ่มเทที่ได้อุทิศให้องค์การ การลงทะเบียนองค์การไปอาจทำให้เกิดการสูญเสียผลประโยชน์รวมทั้งมีทางเลือกอื่น ๆ จำกัดสำหรับคนเอง

3) ความยึดมั่นผูกพันต่อบรรหัตฐานทางสังคม (*Normative Commitment*) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่มีต่องค์การซึ่งเกิดจากประสบการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในองค์การที่เน้นการจริงรักภักดีต่องค์การของตนเอง ตั้งใจที่จะอุทิศตนให้กับองค์การมีความรับผิดชอบและสำนึกรักในการที่จะตอบแทนองค์การเนื่องจากได้รับประโยชน์จากการได้รับค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมทักษะต่าง ๆ ในระหว่างการทำงานและมีความต้องการที่จะตอบแทน

1.2.2 แนวทางการประเมินความยึดมั่นผูกพันต่องค์การ

การประเมินความยึดมั่นผูกพันต่องค์การของนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้แตกต่างกันตามแนวคิดและคำจำกัดความที่ให้ไว้

ไฮร์บินิคและอลูตโต (Hrebiniak and Alutto 1972) ได้ศึกษาปัจจัยความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่องค์การของกลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน 318 คน และพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 395 คน โดยใช้แบบวัด 4 ข้อใหญ่แบ่งเป็น 12 ข้อย่อย ซึ่งถูกจัดปัจจัยที่ทำให้บุคคลภารกิจออกจากงาน มีค่าตอบให้เลือก คือ ลาออกจากแน่นอน ไม่แน่ใจ และไม่ลาออกจากแน่นอน และได้รายงานค่าความเที่ยงของแบบวัดได้เท่ากับ .79 แต่ไม่ได้กล่าวถึงการตรวจสอบ ความตรงของแบบวัด

บุชานัน (Buchanan II 1974) ศึกษาปัจจัยที่เสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันต่องค์การในกลุ่มตัวอย่างผู้จัดการองค์การธุรกิจและองค์การธุรกิจ ทั้งหมด 279 คน โดยศึกษาตัวแปร 13 ตัวแปร ซึ่งแบบวัดมีข้อคำถามประกอบด้วยความยึดมั่นผูกพันต่องค์การ 3 ด้าน คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์การ การมีส่วนร่วมในงานและความจริงรักภักดีต่องค์การ ใช้สเกล 3 ตัวแอลในการวัดความยึดมั่นผูกพันต่องค์การ มีค่าความเที่ยงรวมของแบบวัดทั้ง 3 ด้านเท่ากับ .94

1) วัดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์การ (*Organization identification scale*) มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86

2) วัดการมีส่วนร่วมในงาน (*Job involvement scale*) มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ค่าความเที่ยงเท่ากับ .84

3) วัดความรัก ความภักดีต่องค์การ (*Organization loyalty scale*) มีข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ ค่าความเที่ยงเท่ากับ .91

พอร์ทเตอร์และคณะ (Porter et al. 1974) ได้สร้างแบบวัดความยึดมั่นผูกพันต่องค์การ มีชื่อว่า *Organization Commitment Questionnaire (OCQ)* ได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติ

เครื่องมือทั้งหมดมี 15 คำถาม ที่ครอบคลุมถึงคำจำกัดความของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรทั้ง 3 ประการ คือ การเชื่อถือยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่อองค์กร และความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กร โดยข้อคำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert scale คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยเล็กน้อย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย ไม่เห็นด้วยปานกลาง และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ลักษณะข้อคำถามมีทั้งข้อความเชิงรับ และเชิงปฏิเสธอยู่ด้วยเพื่อลดความลำเอียงของการตอบ

พอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมาเดย์ และบาวเรียน (Porter; Steers; Mowday and Boulian 1979) ได้นำแบบวัดความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร Organization Commitment Questionnaire (OCQ) ไปใช้กับบุคลากรในสาขาอาชีพต่าง ๆ เช่น ข้าราชการ นักบริหาร นักวิทยาศาสตร์ เป็นต้น จำนวน 2,563 คน ใน 9 องค์กรที่มีลักษณะแตกต่างกัน และได้ค่าความเที่ยงของแบบวัด (Internal consistency reliability) คือ .82 ถึง .93 โดยมีค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ .90 และรายงานค่าความเที่ยงแบบทดสอบซ้ำ (Test – retest reliability) เท่ากับ .53 ถึง .75 และยังได้ตรวจสอบความตรงของแบบวัดด้วยวิธีการหาความตรงเชิงร่วม (Convergent validity) โดยเปรียบเทียบกับเครื่องมือวัดเจตคติอื่น คือ Sources of Organizational Attachment Questionnaire พบว่า มีค่าความตรงเชิงร่วมเท่ากับ .63 ถึง .74 ศึกษาความสัมพันธ์ร่วมกับตัวทำงาน ต่าง ๆ เช่น การลาออกจากงาน การขาดงาน อาชญากรรม และผลการปฏิบัติงาน พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานผลการปฏิบัติงาน การลาออกจากงานและการขาดงานของพนักงาน

จากการพิจารณาความหมาย แนวคิด และการประเมินความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ จะเห็นว่า คำจำกัดความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมาเดย์ และบาวเรียน (Porter; Steers; Mowday และ Boulian 1979) มีความหมายครอบคลุมประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรทั้งหมด คือ การมีเป้าหมายสอดคล้องกับองค์กร ความต้องการที่จะอยู่ปฏิบัติงานกับองค์กรและความเต็มใจที่จะทุ่มเทความรู้ ความสามารถ เพื่อให้งานขององค์กรบรรลุเป้าหมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดของ พอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมาเดย์ และบาวเรียน (Porter; Steers; Mowday และ Boulian 1979) มาเป็นกรอบในการศึกษานี้

1.4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

1.4.1 อายุ จากการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีอายุมากจะมีความผูกพันต่อองค์การมากกว่าคนที่มีอายุน้อย เนื่องจากอายุทำให้คนตระหนักรู้ทางเลือกในการทำงานของตนเอง และคนที่มีอายุมากก็จะมีตำแหน่งหน้าที่การทำงานสูง และสิ่งที่ชูโรงในการตัดสินใจออกໄປทำงาน ในองค์การอื่นก็ต้องสูงกว่าที่จะทำให้บุคคลขยับออกໄປ และสิ่งนี้เองทำให้แรงดึงดูดใจของบุคคลที่มีต่อหน่วยงานอื่นลดลง ทำให้เกิดความความเคลื่อนไหวระหว่างองค์การจะลดลงเมื่อคนมีอายุมากขึ้น (Meyer & Allen.1993: 538-573) เมื่อคนมีอายุมากขึ้นจะมีการคงอยู่ในองค์การมากขึ้น (Sheldon 1971: 145) และทำให้มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงขึ้นตามไปด้วย

1.4.2 เพศ ผู้หญิงจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมากกว่าผู้ชาย เนื่องจากผู้หญิง มีความผูกพันต่อกลุ่มน้ำมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงมีความตั้งใจที่จะเปลี่ยนสถานที่ทำงานน้อยกว่าผู้ชาย (Herbiniak & Alutto 1972 อ้างถึงใน ชนิษฐา แก้วกัลยา 2547)

1.4.3 สถานภาพสมรส คนที่แต่งงานหรือมีครอบครัวแล้ว มักจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมากกว่าคนที่ยังไม่แต่งงานหรือเป็นโสด เนื่องจากมีความต้องการความมั่นคงในอาชีพมากกว่า และไม่อยากให้องค์การต้องพยายามซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตนเองและรายได้ฐานเจือครอบครัว

1.4.4 ระดับการศึกษา บุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การน้อยกว่าบุคคลที่มีการศึกษาน้อย (Steers 1977) เนื่องจากบุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีความคาดหวังต่อสิ่งที่ได้รับจากองค์การสูงกว่าบุคคลที่มีการศึกษาน้อย การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของกริสสันและดูริกส์ (Glasson and Durick 1988) ในกลุ่มตัวอย่างพนักงานในองค์การบริการสุขภาพ 22 องค์การ พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ เนื่องจากคนที่มีการศึกษาสูงจะมีข้อมูลต่าง ๆ ประกอบในการตัดสินใจมากกว่า

1.4.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ผู้ที่มีระยะเวลาการทำงานนานจะมีโอกาสในการเลื่อนขั้นตำแหน่งหน้างานในระดับสูงขึ้น การได้รับตำแหน่งสูงขึ้นทำให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจ และเป็นแรงจูงใจให้อยู่ในองค์การได้นาน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

บุชชาน (Buchanan 1974) ศึกษาตัวแปรที่ทำนายความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การพบว่า ตัวทำนายที่ดีที่สุดต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ คือ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงาน ผู้บริหาร ความสำเร็จของงาน และการเลื่อนตำแหน่งตามลำดับชั้น Marsh and Mannari (1977) พบว่า ตัวทำนายที่ดีที่สุดต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ คือ ความพึงพอใจในงาน สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงาน และสถานภาพสมรส

สเตียร์ (Steers 1977) ศึกษาปัจจัยหลายที่มีผลต่อความเชื่อมั่นผู้พันต่องานคือการโดยแบ่งปัจจัยหลายที่มีผลต่อความเชื่อมั่นผู้พันต่องานคือการเป็น 3 ประการ คือ

1) ลักษณะส่วนบุคคล (*Personal factor*) ได้แก่ อายุ ระยะเวลาปฏิบัติงาน เพศ และการศึกษา

ก. อายุ บุคคลที่อายุมากจะมีความยึดมั่นผู้พันต่องานมากกว่าคนที่มีอายุน้อย (Meyer & Allen 1984) คนที่อายุมากจะอยู่ในองค์การด้วยเหตุผลหลายอย่าง ความพึงพอใจในงาน อายุทำให้คนตระหนักร่วมกับทางเลือกในการทำงานของตนเอง นอกจากนี้บุคคลที่มีอายุงานมากนักจะมีตำแหน่งหน้าที่การทำงานสูงขึ้น สิ่งที่จะทำให้ขาดออกจากองค์การเดินไปสู่องค์การอื่นก็ต้องสูงพอที่จะทำให้ขาดออกจากองค์การไป รวมทั้งมีความรู้สึกว่าการคงอยู่ในองค์การต่อไปเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

ข. ระยะเวลาปฏิบัติงาน บุคลากรที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานนานจะมีความยึดมั่นผู้พันต่องาน บุคลากรที่ทำงานนานจะเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่องาน (Herbiniak & Alutto 1972) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผู้พันต่องาน ผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานจะมีโอกาสเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น การได้รับตำแหน่งสูงขึ้นทำให้เกิดความภาคภูมิใจ และเป็นแรงจูงใจให้คงอยู่ในองค์การต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่าคนที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานนานจะมีเพื่อนสนิทมาก และมีความรู้สึกผูกพันทางจิติกับองค์การมากขึ้น

ก. เพศ ผู้หญิงจะมีความยึดมั่นผู้พันต่องานมากกว่าผู้ชาย และผู้หญิงมีความตั้งใจจะเปลี่ยนสถานที่ทำงานน้อยกว่าผู้ชาย (Herbiniak & Alutto 1972)

ก. การศึกษา บุคลากรที่มีการศึกษาสูงจะมีความยึดมั่นผู้พันต่องานมาก (Steer 1977) เนื่องจากบุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีความคาดหวังต่อสิ่งที่ได้รับจากองค์การสูงกว่าบุคคลที่มีการศึกษาน้อย ซึ่งบางครั้งองค์การไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังนั้นได้ ทำให้เกิดความผิดหวัง จึงทำให้บุคคลมีความยึดมั่นผู้พันต่องานลดลง

2) ลักษณะงาน (*Job characteristics*) ได้แก่ ความหลากหลายของงาน ความชัดเจนของงาน ความสำคัญของงาน ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน และการให้ข้อมูลชื่นชมกลับลักษณะต่าง ๆ ของงานเป็นสิ่งที่เพิ่มคุณค่าให้บุคลากรรู้สึกอย่างสร้างผลงานที่ดีให้กับตนเอง

3) ลักษณะองค์การ (*Organization characteristics*) ได้แก่ การกระจายอำนาจในองค์การ การขยายอำนาจจากผู้บริหารลงมาสู่ผู้ปฏิบัติ การมีส่วนร่วมเป็นเจ้าขององค์การโดยผู้ปฏิบัติที่มีการลงทุนหรือมีส่วนร่วมเป็นเจ้าขององค์การจะทำให้เกิดความผูกพันและตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่

4) ประสบการณ์จากการทำงาน (*Work experiences*) เป็นความรู้สึกว่าองค์การเป็นที่พึงพอใจซึ่งบุคคลรู้สึกว่าองค์การจะไม่ทอดทิ้ง และให้ความช่วยเหลือเมื่อบุคคลเกิดปัญหา รวมทั้งความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์การ การปฏิบัติงานของตนมีคุณค่าและความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์การ โดยที่บุคคลลงทุนกับองค์การแล้วคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนอย่างเพียงพอและยุติธรรม และการเข้าร่วมสังคมได้กับเพื่อนร่วมงาน โดยที่บุคคลมองเห็นว่าสภาพแวดล้อมของสังคมในองค์การมีลักษณะเป็นมิตรจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความยืดหยุ่นต่อองค์การสูง

5) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน บุคคลควรได้ทำงานในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย การมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีและเหมาะสมจะมีส่วนช่วยให้บุคคลทำงานได้ด้วยความสนใจมีประสิทธิภาพ (เสนาะ ตี้เยาว์ 2543) The American Association of Critical-Care Nurses (AACN 2005) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ สร้างผลต่อคุณค่าของงาน ได้มากขึ้น สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวผู้ปฏิบัติงานภายในที่ทำงาน ประกอบด้วย การให้ข้อมูลช่าวสาร อุปกรณ์ เครื่องมือ ลิ้งปุ๊กสร้าง จัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัย การส่งเสริมการเรียนรู้ มีความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่ สถานที่ แสงสว่าง (กะอ้อ อริยกุลนินิต 2546)

โดยสรุปจากแนวคิดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์การของนักวิชาการดังที่ได้กล่าวไว้ จะเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์การนั้น ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายในองค์การ และปัจจัยภายนอกองค์การ ซึ่งบรรยายกาศ จริยธรรมเป็นปัจจัยภายในองค์การที่มีอิทธิพลต่อความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์การ ดังนั้นผู้บริหารจึงตระหนักในการเสริมสร้างบรรยายกาศจริยธรรมในงานเพื่อคงดีดีดูดให้บุคคลการเกิดความยืดหยุ่นผูกพันมีการคงอยู่ในองค์การ

2. บรรยายกาศจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ

องค์การเป็นระบบสังคมที่เกิดจากการรวมตัวของบุคคลการที่ดำเนินกิจกรรมร่วมกันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด องค์การพยาบาลเป็นองค์การขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพ เป็นส่วนใหญ่ การดำเนินกิจกรรมขององค์การให้บรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารทางการพยาบาลต้องส่งเสริมสนับสนุนให้พยาบาลปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ และต้องสร้างบรรยายกาศจริยธรรมให้เกิดขึ้นในองค์การ นักวิชาการส่วนใหญ่มุ่งศึกษาบรรยายกาศจริยธรรมการทำงานของผู้บริหารในรูปแบบการรับรู้ของสมาชิกในองค์การ วิคเตอร์และคูลเรนท์ (Victor and Cullen 1988) กล่าวว่า

ปัจจัยร่วมระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ก่อให้เกิดการรับรู้บรรยายศาสตร์จริยธรรม พฤติกรรม หรือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้บริหาร ถูกสะท้อนออกมาให้สมาชิกรับรู้ด้วยความเชื่อ ค่านิยม จริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ ความต้องการและความคาดหวังในลักษณะต่าง ๆ กัน

2.1 ความหมายและความสำคัญของบรรยายศาสตร์จริยธรรมในงาน

2.1.1 ความหมายของบรรยายศาสตร์จริยธรรมในงาน

บรรยายศาสตร์จริยธรรมเป็นมิติหนึ่งของบรรยายศาสตร์การทำงาน บรรยายศาสตร์จริยธรรมเกิดขึ้นจากผลของการปฏิบัติงานในองค์การ โดยคำนึงถึงศีลธรรมจริยธรรม ในการศึกษา จริยธรรม (Ethic) ได้มีการพัฒนาทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์ในการบริหารองค์การด้าน บรรยายศาสตร์การ พ布ว่า มีการศึกษารายศาสตร์จริยธรรมมากขึ้น เช่นการศึกษาพฤติกรรมองค์การ ที่เกี่ยวข้องกับการขาดงานหรือการลาออก ซึ่งสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานในเรื่องบรรยายศาสตร์จริยธรรม (Joseph and Deshpande 1997)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของบรรยายศาสตร์จริยธรรมองค์การไว้หลากหลาย ตามทัศนะของแต่ละท่านดังต่อไปนี้

วิกเตอร์และคูเรนท์ (Victor and Cullen 1987) กล่าวว่า บรรยายศาสตร์จริยธรรม องค์การหมายถึง กลุ่มคุณลักษณะสภาพแวดล้อมของการทำงานในองค์การที่พนักงานรับรู้ได้ทั้ง ทางตรงและทางอ้อมจากผู้บริหารแต่ละระดับขององค์การ และจะเป็นแรงกดดันที่สำคัญที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมของสมาชิกในองค์การ ซึ่งผู้บริหารต้องรวมรวมเพื่อให้คำตอบแก่สมาชิกองค์กรว่า อะไรคือสิ่งที่ควรกระทำ รวมทั้งรับรู้เรื่องสิทธิ การยอมรับหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามศีลธรรม จริยธรรมในองค์การ

ชไนเดอร์ (Schneider 1983) กล่าวว่า การที่จะทำให้บรรยายศาสตร์การทำงาน ดำเนินอยู่ได้ ผู้บริหารต้องทำให้เกิดเป็นมาตรฐานแบบอย่างให้คงอยู่ในองค์การ และสมาชิกองค์การ ต้องรับรู้รูปแบบมาตรฐานที่ดำเนินอยู่ในองค์การ พร้อมทั้งสามารถวัดระดับการลงมติเป็นเอกฉันท์ ได้

โโคเอนท์ (Cohen 1995) กล่าวว่า บรรยายศาสตร์จริยธรรม หมายถึง การรับรู้ องค์ประกอบของศีลธรรม จริยธรรมและบรรทัดฐานขององค์กรร่วมกันระหว่างสมาชิกใน องค์การ ที่นำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

วายด์และ约內斯 (Wyld & Johnes 1997: 466) กล่าวว่า บรรยายศาสตร์จริยธรรม ขององค์การ หมายถึง การรับรู้บรรยายศาสตร์จริยธรรมในการทำงานขององค์การเฉพาะแต่ละบุคคล ซึ่ง มีความสัมพันธ์กันและการใช้หลักจริยธรรมสำหรับตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบและแก้ปัญหา จริยธรรมในองค์การ

เบส บานเนท และบราวน์ (Bass, Barnet & Brown 1999) ได้เสนอแนวคิด บรรยายศาสตร์ยัธรรมองค์การว่า เป็นหลักปริยัธรรมของบุคคลที่สร้างขึ้นในองค์การ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ

- 1) ความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์ขององค์การกับความคาดหวัง การปฏิบัติงานของบุคคลที่มีต่อองค์การ
- 2) การตัดสินใจเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับลักษณะงาน ของผู้บริหารระดับสูงขององค์การ

เบลล์ (Bell 2003) กล่าวว่า บรรยายศาสตร์ยัธรรม หมายถึง การแบ่งแยก บรรยายศาสตร์ทางจริยธรรม ในระบบสังคมนี้

โอลสัน (Olson 1995) ได้เสนอแนวคิดบรรยายศาสตร์ยัธรรมตามนิยามของ โรเจอร์ (Roger 1989) ที่วิเคราะห์คำนิยามของบรรยายศาสตร์ยัธรรมกล่าวถึง ครอบแนวคิด ลักษณะ และผลที่ตามมาตามลำดับ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อชีวิตจริง ในขณะที่ Victor and Cullen ได้ อธิบายถึงคำนิยามของบรรยายศาสตร์ยัธรรมที่เกี่ยวกับการรับรู้ขององค์การที่มีความเฉพาะเจาะจงใน บรรทัดฐานการปฏิบัติ และข้อกำหนดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจริยธรรมและแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่ง นิยามของบรรยายศาสตร์ยัธรรมที่เป็นที่แพร่หลายมากที่สุด คือ นิยามที่รวมถึงบรรยายคุณธรรม บรรยายศาสตร์ยัธรรมขององค์กร บรรยายศาสตร์ยัธรรมในการทำงาน สภาพแวดล้อมจริยธรรมหรือ วิสัยทัคค์ด้านจริยธรรมในองค์การ ลักษณะของบรรยายศาสตร์ยัธรรม

ฟาริดา อิบรา欣 (2541) กล่าวว่า หลักปริยัธรรมพื้นฐานขององค์การวิชาชีพ การพยาบาล หมายถึง การรับรู้บทบาทหน้าที่ของทีมสุขภาพในความรับผิดชอบตามภาวะสุขภาพ ของผู้ใช้บริการต่อตนเอง ผู้ร่วมวิชาชีพ และสังคม พร้อมทั้งการช่างรักษาและพัฒนาให้บุคลากร ขององค์กรมีหลักเกณฑ์เชิงคุณธรรมการปฏิบัติงาน มีคุณภาพชีวิตการทำงานที่เหมาะสม และ เสริมสร้างหลักประกันการดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่างมีความสุข

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บรรยายศาสตร์ยัธรรมในงาน หมายถึง การรับรู้บรรยายศาสตร์ในการทำงานของบุคลากรที่เอื้อให้การปฏิบัติงานขององค์การบรรลุเป้าหมาย เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น โดยมีหลักปริยัธรรม ศีลธรรม คุณธรรม มาตรฐาน วิชาชีพ เป็นเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง เกิดการยอมรับในสังคม

2.1.2 ความสำคัญของบรรยายศาสตร์ยัธรรมในงาน

วิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพที่ให้ความช่วยเหลือและดูแลเพื่อนมนุษย์ในยาม เจ็บป่วย โดยไม่เลือกชั้นวรรณะและศาสนา ซึ่งต้องใช้ความสามารถทั้งศาสตร์และศิลป์ในการ ทำงาน สิ่งสำคัญต้องมีมั่นหลักบรรยายบันรถวิชาชีพในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ปฏิบัติวิชาชีพอยู่ใน

กรอบของจริยธรรม และคุณธรรมเพื่อรักษาและดับคุณภาพการบริการพยาบาลให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ ถ้าพยาบาลสามารถเข้าถึงหลักจริยธรรมและนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติก็จะสามารถสร้างความสุขในส่วนตนให้ความก้าวหน้าแก้วิชาชีพ และสร้างประโยชน์สุขแก่สังคมและประเทศชาติได้มาก

(ฟาริดา อินราอิม 2541) บรรยายศาสตร์จริยธรรมเป็นมิติหนึ่งของบรรยายศาสตร์ทำงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความคิดและพฤติกรรมของบุคคล ที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานทำให้บุคคลในองค์การปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุข (อุทัย เลาหิวเชียร 2530) โดยบรรยายศาสตร์จริยธรรม จะสามารถส่งเสริมให้การปฏิบัติงานการพยาบาลของบุคลากรทางการพยาบาลที่ทำงานด้วยความสุข ก่อให้เกิดแรงจูงใจ สร้างความรู้สึกผูกพันในงาน และกลายเป็นความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การในที่สุด (สมิท และคณะ 1997)

2.2 แนวคิดทุյฉุกของบรรยายศาสตร์จริยธรรมในงาน

บรรยายศาสตร์จริยธรรมในองค์การเป็นมิติหนึ่งของบรรยายศาสตร์การทำงาน

วิกเตอร์และคูลเรน (Victor and Cullen 1987) "ได้เสนอรูปแบบวัดการรับรู้บรรยายศาสตร์จริยธรรมในงาน ขององค์การที่มีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ ด้านวิชาชีพนิยม (Professionalism) ด้านความเอื้ออาทรต่อนบุคคล (Caring) ด้านกฎระเบียบข้อบังคับ (Rules) ด้านการยึดมั่นผลประโยชน์ขององค์การ (Instrumentalism) ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) และด้านจริยธรรมส่วนบุคคล (Independence)

ต่อมาวิกเตอร์และคูลเรน (Victor and Cullen 1988) ได้พัฒนาแนวคิดบรรยายศาสตร์จริยธรรมและรูปแบบการรับรู้บรรยายศาสตร์จริยธรรมการทำงานในองค์การ โดยการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor analysis) ซึ่งสรุปองค์ประกอบบรรยายศาสตร์จริยธรรม 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านความเอื้ออาทร (Caring) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพรับรู้เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน การปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารในองค์การพยาบาล ที่ให้ความสำคัญต่อนบุคลากรทางการพยาบาลทุกคน โดยคำนึงถึงสิ่งที่เกิดผลดีและถูกต้องในการปฏิบัติงานมากที่สุด เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานและให้บริการด้านการพยาบาลที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

2) ด้านกฎหมายและจรยานธรณ์วิชาชีพ (Law and Code) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานและการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารในองค์การพยาบาล ยึดหลักประพฤติปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จรยานธรณ์วิชาชีพ และจริยธรรมองค์การ มีการประพฤติปฏิบัติการพยาบาล ตามกฎหมาย จรยานธรณ์วิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ

3) ด้านกฎระเบียบข้อบังคับ (Rules) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพรับรู้ เกี่ยวกับการดำเนินงานและการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารในองค์การพยาบาลที่ให้

ความสำคัญต่อการปฏิบัติการพยาบาลและให้บริการตามเป้าหมาย พันธกิจ วิสัยทัศน์ กฎระเบียบ
ข้อบังคับ ระเบียบวิธีการปฏิบัติงาน และนโยบายขององค์การอย่างเคร่งครัด

4) ด้านการยึดมั่นผลประโยชน์ขององค์การ (*Instrumental*) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงาน และการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารในองค์การพยาบาล ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์การ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนร่วมกัน รักษาผลประโยชน์ ควบคุมค่าใช้จ่ายขององค์การ

5) ด้านจริยธรรมส่วนบุคคล (*Independence*) หมายถึง การที่พยาบาลวิชาชีพรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงาน และการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารในองค์การพยาบาลให้ความสำคัญบุคลากรทางการพยาบาลมีอิสระในการตัดสินใจด้านจริยธรรมของตนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถพิจารณาสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ด้วยตนเอง

โอลสัน (Olson 1995) ได้กล่าวถึงแนวคิดการรับรู้บรรยายกาศจริยธรรมในโรงพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ (Ethical climate in hospital Nurses' perception) ซึ่งเป็นแนวคิดระบบงานเกี่ยวกับด้านการแพทย์และการคุ้มครองผู้ป่วยอยู่ภายใต้ภาวะของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการรับผิดชอบต่อสังคม ควบคุมเรื่องการใช้จ่าย การสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้เพื่อที่จะปรับปรุง คุณภาพในการให้การพยาบาลแก่ประชาชน ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลทำให้เกิดความต่อเนื่องของคุณธรรมและจริยธรรมในทางการแพทย์มากขึ้น เพราะสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงก็คือ พยาบาลวิชาชีพและบุคลากรด้านการแพทย์มีการรับรู้ถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงานอย่างไร รวมทั้งการแก้ปัญหาของพยาบาลวิชาชีพและบุคลากรด้านการแพทย์เมื่อมีข้อปัญหาเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมในการคุ้มครองผู้ป่วยเกิดขึ้น และแนวทางการตัดสินใจทางด้านคุณธรรมจริยธรรม

ในการบริหารองค์การ การพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องจัดทำเพื่อความคล่องตัวและการปรับตัวของผู้ปฏิบัติงาน องค์การพยาบาลในปัจจุบันปัญหาจากปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับจริยธรรมในวิชาชีพ เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสังคม เป็นงานที่หนักต้องใช้ความอดทนสูง ผู้บริหารการพยาบาลจะต้องรับผิดชอบวิเคราะห์ปัญหาและมีแนวทางที่ชัดเจนในสร้างบรรยายกาศจริยธรรม ปลูกฝังค่านิยมเชิงจริยธรรม แก่พยาบาลวิชาชีพทุกคน บรรยายกาศจริยธรรมองค์การที่ผู้บริหารทางการพยาบาลควรให้ความสำคัญ คือ (คณะกรรมการจริยธรรม สภากาชาดไทย 2545)

1) ด้านผู้บริหารองค์การ ถ้าผู้บริหารองค์การไม่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านจริยธรรมทั้งการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงาน การปกครองบังคับบัญชาขั้นขาดความโปร่งใสและไม่มีคุณธรรมนโยบายโครงสร้างกระบวนการการปฏิบัติงานไม่ชัดเจนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่

พร้อมที่จะปรับเปลี่ยนและพัฒนางาน การประสานงาน และการสื่อสารไม่ชัดเจนส่งผลให้เกิดความขัดแย้งภายในองค์การ

2) ด้านสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการองค์การในการจัดสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน การปลูกฝัง พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพ รวมทั้งกำหนดค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ไม่เหมาะสม

3) ด้านองค์การวิชาชีพ สภาพการทำงานที่หนักขาดระบบที่เป็นธรรม การจัดสรรงบคลากร ไม่เหมาะสมกับงาน กำหนดกรอบและแนวทางปฏิบัติของวิชาชีพพยาบาลที่ไม่ชัดเจนขาดความก้าวหน้า ไม่ได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมทำให้ผู้ปฏิบัติงานห้อแท้ เนื่องหน่ายขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

จากสภาพการณ์ในปัจจุบันเกิดกระแสการเรียกร้องจากผู้ใช้บริการ การขาดแคลนบุคลากร การทำงานหนักที่เพิ่มมากขึ้น ครอบแนวทางความก้าวหน้าวิชาชีพที่ไม่ชัดเจน และค่าตอบแทนที่ไม่ก่อให้เกิดการดึงดูดใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญและกำลังใจ เนื่องหน่ายขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน และมีการลาออกหรือโยกย้ายงานมากขึ้นตามมา ดังนี้ผู้บริหารองค์การพยาบาลจำเป็นต้องมุ่งเน้นการสร้างรักษาให้บุคลากรทางการพยาบาลคงอยู่ในองค์การและยึดมั่นผูกพันกับหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง เช่น การเสริมสร้างบรรษัตรยาศาสตร์จริยธรรมในการปฏิบัติงานทางการพยาบาลเพื่อเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันต่อหน่วยงาน เป็นต้น โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ก็พบสภาพปัญหาเช่นเดียวกับโรงพยาบาลทั่วไปจริงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหาการลาออกหรือโยกย้ายงานของพยาบาลวิชาชีพเช่นกัน

3. โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

กระทรวงกลาโหม เป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ยังมีการกิจแห่ง ได้แก่ การให้บริการแก่กำลังพล ครอบครัวพลเรือน ด้านการบริการสุขภาพ ตลอดจนสนับสนุนการกิจพิเศษให้แก่ประชาชนและสังคม โดยโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านบริการสุขภาพ ซึ่งมีโรงพยาบาลในสังกัด 3 เหล่าทัพ คือ โรงพยาบาลสังกัดกองทัพบก โรงพยาบาลสังกัดกองทัพเรือ และโรงพยาบาลสังกัดกองทัพอากาศ ซึ่งโรงพยาบาลของแต่ละเหล่าทัพจะมีขนาดจำนวนเตียงขึ้นอยู่กับการกิจและพื้นที่องค์กรนั้น ๆ รับผิดชอบ แบ่งเป็นโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง ขนาด 60 เตียง ขนาด 200 เตียง ขนาด 500 เตียง และขนาดใหญ่ มากกว่า 500 เตียง โดยโรงพยาบาลมีพันธกิจให้บริการทางสุขภาพครบทั้ง 4 มิติ คือ

การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค ให้การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม จิตวิญญาณ ตลอดจนเป็นสถาบันการศึกษาวิจัยแก่แพทย์ พยาบาลและบุคลากร ทางสาธารณสุข วางแผน อำนวยการ ประสานงาน แนะนำกำกับการดำเนินงานการวิจัย พัฒนา เกี่ยวกับการผลิต จัดหา ส่งกำลังบำรุง บริการ พยาธิวิทยา เวชกรรมป้องกัน ทันตกรรม และการ รักษาตลอดจนการฝึกศึกษาของเหล่าแพทย์ทหาร โดยมีระบบการจัดการดังนี้

3.1 ภารกิจของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนม

3.1.1 ภารกิจของกรมแพทย์ทหารบก มีหน้าที่

1) วางแผน อำนวยการ ประสานงาน แนะนำ กำกับการ ดำเนินงานการ พัฒนาเกี่ยวกับการผลิต จัดหา ส่งกำลังบำรุง บริการการรักษาพยาบาล ทันตกรรม เวชกรรมป้องกัน และพยาธิวิทยา

2) กำหนดหลักนิยมและจัดทำตำรา ตลอดทั้งการฝึกและศึกษาเกี่ยวกับ กิจการและสิ่งอุปกรณ์ของเหล่าแพทย์

3) มีเจ้ากรมแพทย์ทหารบกเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ เป็นส่วนขึ้นตรง ต่ององทัพบก โดยมีโรงพยาบาลที่เป็นหน่วยขึ้นตรงกับกรมแพทย์ทหารบก 3 โรงพยาบาล คือ 1)โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า 2)โรงพยาบาลอานันทนหิคด และ 3)โรงพยาบาลค่ายสุรนารี ส่วน โรงพยาบาลอื่น ๆ ในสังกัดกองทัพบกเป็นหน่วยที่ขึ้นตรงกับกองทัพภาคต่าง ๆ และภารกิจของ โรงพยาบาลในสังกัดกองทัพบกมีหน้าที่ ดังนี้

ก. ให้การรักษาพยาบาลทหาร ข้าราชการคลาโนม พลเรือนลูกจ้างและ ครอบครัว ตลอดจนบุคคลพลเรือนทั่วไป นอกจากนี้ยังมีหน้าที่เป็นโรงพยาบาลเพื่อฝึกศึกษาของ บุคลากรสายการแพทย์

ข. กำหนดนโยบายต่าง ๆ ของโรงพยาบาลในสังกัดกองทัพบกต้อง สอดคล้องกับนโยบายของกรมแพทย์ทหารบก

3.1.2 ภารกิจของกรมแพทย์ทหารอากาศ มีหน้าที่

ดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ทหารอากาศ การแพทย์ทั่วไป เวชศาสตร์ การบิน เวชศาสตร์ป้องกัน การพัสดุสายแพทย์ วิจัยและพัฒนาการแพทย์ และมีหน้าที่กำหนด แนวทางควบคุมประเมินผล การฝึกศึกษาผลิตบุคลากรสายแพทย์มีเจ้ากรมแพทย์ทหารอากาศเป็น ผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบเป็นหน่วยขึ้นตรงต่ององบัญชาการสนับสนุนทางอากาศ มีขอบเขตความ รับผิดชอบและหน้าที่ที่สำคัญ คือ

1) ตรวจรักษาข้าราชการทหารกองประจำการ นักเรียนทหาร ลูกจ้าง ครอบครัว และประชาชนทั่วไป

2) ตรวจคัดเลือก รักษา แนะนำ ควบคุม ส่งเสริมสมรรถภาพของผู้ทำการในอากาศ และควบคุมมาตรฐานให้แก่ผู้ทำการในอากาศ

3) การช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากการบิน การลำเลียงผู้ป่วยทางอากาศ การส่งเสริมความปลอดภัยในการบิน และสอบสวนหาสาเหตุของอากาศยานอุบัติเหตุทางการแพทย์

4) การส่งกำลังบำรุงสายการแพทย์ การส่งเสริมสุขภาพ ควบคุม และป้องกันโรค ให้แก่กำลังพลกองทัพอากาศและครอบครัว งานอนามัยบุคคลและอนามัยสิ่งแวดล้อม

5) การกำหนดความต้องการ การจัดหา ผลผลิต เก็บรักษา ควบคุม แจกจ่าย วิเคราะห์ และซ่อมบำรุงพัสดุสายการแพทย์

6) ฝึกศึกษาค้นคว้าวิจัย พัฒนาระบบรวมสถิติ และเผยแพร่ความรู้ในสายการแพทย์

7) ผลิตบุคลากรสายการแพทย์

โรงพยาบาลสังกัดกองทัพอากาศ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจรักษา ข้าราชการทหารกองประจำการ นักเรียนทหาร ลูกจ้าง ครอบครัวและประชาชนทั่วไป และมีหน้าที่ ให้การศึกษาวิชาแพทยศาสตร์ การฝึกอบรม และพัฒนาวิจัยทางการแพทย์ มีผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ซึ่งมีโรงพยาบาลจันทร์เบกษามีหน้าที่เพื่ิม คือ รับผิดชอบ เวชศาสตร์การบินและเวชศาสตร์ป้องกัน ตามที่ได้รับมอบหมาย

3.1.3 ภารกิจกรรมแพทย์ทัพเรือ

มีหน้าที่อำนวยการประสานงาน แนะนำ กำกับ และดำเนินการในเรื่องการ รักษาพยาบาล การสุขาภิบาลและอนามัย การส่งกำลังพัสดุสายแพทย์รวมทั้งการวิจัยและพัฒนา การแพทย์ ตลอดจนฝึกและศึกษาของเหล่าทหารแพทย์ มีเจ้ากรมแพทย์ทัพเรือ เป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบ เป็นส่วนราชการขึ้นตรงกองทัพเรือ มีขอบเขตความรับผิดชอบและหน้าที่สำคัญ ดังนี้

1) อำนวยการวางแผน ประสานงาน ควบคุม แนะนำ และกำกับการเกี่ยวกับ กิจกรรมแพทย์ของกองทัพเรือ

2) ดำเนินการรักษาพยาบาล ให้แก่ทหาร ข้าราชการกล้าโ المو ครอบครัว และ พลเรือนตามความจำเป็น

3) วิจัยและพัฒนาการแพทย์ ดำเนินการฝึกและการศึกษาของเหล่าทหาร 医師

4) ดำเนินการส่งกำลังบำรุงเกี่ยวกับกิจกรรมแพทย์ เพื่อสนับสนุนหน่วยต่าง ๆ ในกองทัพเรือ ให้ข้อเสนอแนะทางวิทยาการสายแพทย์

5) ดำเนินการป้องกันและควบคุมโรค ตลอดจนส่งเสริมอนามัยแก่
ข้าราชการในกองทัพเรือ

6) ดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสตร์ได้น้ำและการบิน โดยมีกองเวช
ศาสตร์ได้น้ำและการบินพลเรือน เป็นผู้รับผิดชอบโดยแบ่งเป็น แผนกเวชศาสตร์ได้น้ำ มีหน้าที่
วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับด้านเวชศาสตร์ได้น้ำ ตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติการได้น้ำ ตาม
มาตรฐานที่กำหนด และให้การรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติการได้น้ำ ตลอดจน
ทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยที่จำเป็นต้องใช้ห้องปรับอากาศ สอบสวนหาสาเหตุ กำหนดมาตรฐานใน
เรื่องที่เกี่ยวกับนิรภัย เวชกรรม

โรงพยาบาลกองทัพเรือ มีหน้าที่รักษาพยาบาลทหาร ข้าราชการพลเรือน
ลูกจ้าง คนงาน ตลอดจนครอบครัวและประชาชนทั่วไป รวมทั้งเป็นโรงพยาบาลเพื่อการฝึกอบรม
และการวิจัยทางการแพทย์

โดยสรุป โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงกลาโหม มีหน้าที่ด้านการให้การ
รักษาพยาบาลแก่ทหาร ข้าราชการกลาโหม พลเรือน ลูกจ้าง คนงาน และครอบครัว ตลอดจนบุคคล
พลเรือนทั่วไป และมีหน้าที่เป็นโรงพยาบาลเพื่อฝึกศึกษาของบุคลากรสายการแพทย์ รวมทั้งการ
สนับสนุนการวิจัยทางการแพทย์และรักษาเฉพาะโรค เช่น โรคเกี่ยวกับเวชศาสตร์การบิน โรค
เกี่ยวกับเวชศาสตร์ได้น้ำ

**3.2 ระบบบริหารโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งโรงพยาบาลสังกัด
กระทรวงกลาโหม เป็นหน่วยบริการสุขภาพโดยมีการจัดโครงสร้างการบริหารต้องเป็นไปใน
รูปแบบแน่นราก เพื่อความสะดวก คล่องตัว มีความชัดเจน เนื่องจากโครงสร้างทางการทหารมี
รูปแบบที่คล้ายกันทั้ง 3 เหล่าทัพ การปักครองและสายการบังคับบัญชาขององค์การจึงเป็นตาม
ระเบียบและรูปแบบคล้ายกัน (กองวิทยาการ กรมแพทย์ 2544) โดยมีผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเป็น
ผู้บังคับบัญชาารับผิดชอบ**

**3.3 กองการพยาบาล เป็นหน่วยงานหนึ่งของโรงพยาบาลที่มีความสำคัญในการ
บริหารบุคลากรทางการพยาบาล วางแผนจัดการบริการแก่ผู้รับบริการในโรงพยาบาล ตลอดจน
ครอบครัวและสังคม องค์การพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม มักใช้คำว่า “กองการ
พยาบาล” โดยมีสายการบังคับบัญชาหน่วยงานไม่สับซับซ้อน กองการพยาบาลมีหัวหน้ากองการ
พยาบาลเป็นผู้บังคับบัญชาของพยาบาลวิชาชีพทั้งหมด โดยขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล มี
ลักษณะการบริหารที่เป็นกระบวนการ โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์
พันธกิจของโรงพยาบาล ผู้บริหารจะทำหน้าที่วางแผน กำกับการ และอ่อนนวยทรัพยากรด้าน^ๆ ที่จะทำให้การดำเนินงานขององค์การประสบความสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ**

ลักษณะหลักขององค์การพยาบาล จำแนกได้เป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานบริการพยาบาล ด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านพัฒนาบุคลากร (วิภาคฯ คุณวิถีกุล 2549)

3.3.1 การบริหารงานทั่วไป เป็นการบริหารที่ดำเนินงานเพื่อให้งานทางการพยาบาลมีระบบโดยทำการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ เพื่อผลปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ และสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลักษณะงานบริหารงานทั่วไป ได้แก่ การจัดทำแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร และการควบคุมติดตามงานของฝ่ายต่างๆ

3.3.2 การบริหารงานบริการการพยาบาล เป็นการบริหารจัดการที่มีผลต่อผู้ใช้บริการตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ตลอดจนความต้องการและปัญหาของผู้ป่วย ครอบคลุม และชุมชน โดยลักษณะงานบริการพยาบาลจะครอบคลุมการพยาบาล 4 มิติ คือ การป้องกัน การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพและการฟื้นฟูสภาพ เป็นการคุ้มครององค์รวม (Holistic care) การบริหารงานบริการพยาบาลมีกิจกรรมบริการที่หลากหลาย เช่น การจัดบริการพยาบาลตามความต้องการหรือตามปัญหาและความคาดหวังของผู้ใช้บริการ การจัดการบริการพยาบาลโดยให้มีผู้รับผิดชอบและผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง และจัดวางแผนบุคลากรเพื่อให้บริการพยาบาล

3.3.3 การบริหารงานวิชาการ เป็นงานสนับสนุนการบริการทางการพยาบาลให้มีคุณภาพ โดยดำเนินงานด้านวิชาการเพื่อพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ เพิ่มสมรรถนะ และทักษะ โดยคำนึงถึงหลักจริยธรรมและคุณธรรมในการปฏิบัติงาน ลักษณะการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การปฏิบัติการทางวิชาการ ดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ด้านเอกสารตำราวิชาการ ตลอดจนค้นคว้าวิจัยทางการพยาบาล และส่วนหนึ่งเป็นงานบริการทางการศึกษา โดยการติดต่อประสานระหว่างสถาบันในการฝึกภาคปฏิบัติของบุคลากรภายในและภายนอกองค์การ

3.3.4 การพัฒนาบุคลากรพยาบาล เป็นการบริหารจัดการให้บุคลากรเกิดการพัฒนาและการเจริญ進 โดยมีการวางแผน การจัดการพัฒนาบุคลากรพยาบาล มีการระบุไว้ในพันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ โดยกำหนดวัตถุประสงค์หลักเป็นการเพิ่มขีดความสามารถ ของพยาบาลตลอดจนการปรับปรุงการทำงานของบุคลากร

การกำหนดความรับผิดชอบในการบริหารงานมีดังนี้ คือ การจัดรูปแบบองค์การ โดยดำเนินการภายใต้หน่วยงาน กองและแผนกตามอัตรากำลัง จัดองค์การพยาบาล กำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การพยาบาลไว้ดังนี้ (กองวิทยาการ กรมแพทย์ทหาร 2542)

1) ดำรงไว้ซึ่งมาตรฐานทางการพยาบาลและจริยธรรมวิชาชีพ

- 2) เสริมสร้างความเข้าใจและความสำนึกอันดีในองค์การพยาบาล
- 3) ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ
- 4) ช่วยเหลือ แนะนำแพทย์ และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่น
- 5) ส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรมการวิจัยและมีส่วนร่วมในการพัฒนา

โรงพยาบาล

ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การพยาบาล (กองวิชาการ กรมแพทย์ ทหาร 2542) มีดังนี้

- 1) กำหนดแผนงานขององค์การพยาบาล
- 2) จัดระบบบริหารบุคลากรทางการพยาบาล
- 3) กำหนดเกณฑ์และวิธีการจัดระบบบริการพยาบาล
- 4) กำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาล
- 5) กำหนดมาตรฐานการบริการพยาบาล
- 6) สร้างเสริมชวัญและกำลังใจของบุคลากร
- 7) กำหนดแนวทางในการพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลและส่งเสริม

การศึกษาวิจัย

- 8) จัดระบบบริหารอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้
- 9) จัดระบบการจัดการด้านอาคาร สถานที่เพื่อให้อำนวยต่อการให้บริการ
- 10) จัดระบบการสื่อสาร ประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
- 11) กำหนดแนวทางการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ตามแผนพัฒนาฯ สาธารณสุข

4. บทบาทและหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

พยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงกลาโหม เป็นผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็น ข้าราชการชั้นสัญญาบัตรประจำการในสังกัดกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ซึ่งมี ลักษณะบทบาทหน้าที่และลักษณะงานที่ไม่แตกต่างจากพยาบาลวิชาชีพอื่น โดยทั่วไป แต่มีความ แตกต่างในลักษณะของความเป็นองค์กรทหาร ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงกลาโหม จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้ง 2 บทบาท คือ ทหารอาชีพซึ่งจะต้องปฏิบัติตามระเบียบธรรมเนียมทหาร ทั่ว ๆ ไป และเป็นทั้งพยาบาลวิชาชีพ นอกจากมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยหรือ ผู้รับบริการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพและการคุ้มครองตามมาตรฐานวิชาชีพ และต้องมีหน้าที่

ปฏิบัติตามนโยบาย วางแผนด้านการบริหารการพยาบาลของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

4.1 ด้านการปฏิบัติการพยาบาล มีการใช้ความรู้พื้นฐานและทักษะกระบวนการพยาบาลในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย ครอบครัวในหอผู้ป่วยสามัญ และหอผู้ป่วยวิกฤต รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักการพยาบาลแบบองค์รวม ยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง มีการวางแผนการพยาบาล การจานวน่าย การมีส่วนร่วมสาขาในการรักษาพยาบาล เพื่อควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการพยาบาล รวมถึงการขอคำปรึกษาและความช่วยเหลือจากบุคลากรในทีมสุขภาพ ภายใต้การนิเทศติดตามของผู้มีใบประกอบวิชาชีพชั้น 1

4.1.1 ให้การพยาบาลแก่บุคคลและสมาชิกในครอบครัวที่มีปัญหาด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน

4.1.2 ประสานความร่วมมือกับทีมสุขภาพที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กระบวนการรู้และผู้ป่วย และครอบครัวดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพให้การพยาบาลเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม

4.1.3 ฝ่าสั่งเกตอาการและการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยที่รับผิดชอบ รายงานการเปลี่ยนแปลงต่อหัวหน้าทีมหรือพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ได้ถูกต้อง รวมทั้งเขียนบันทึก ต่าง ๆ ลงในฟอร์มที่จัดไว้ให้

4.1.4 ประเมินปัญหาการพยาบาลผู้ป่วยและครอบครัว

4.1.5 มีส่วนร่วมในการประชุมกับบุคลากรภายในหอผู้ป่วย หน่วยงาน หรือในทีม เพื่อประเมินปัญหาและร่วมหาแนวทางในการแก้ไขเพื่อพัฒนาคุณภาพของการรู้และอย่างต่อเนื่อง

4.1.6 เตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วย หรือหน่วยงานให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตลอดเวลา

4.1.7 ดูแลรักษาเครื่องมือ จัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องใช้ที่จำเป็นในการรักษาพยาบาล ในหอผู้ป่วยให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งดูแลความสะอาดของหน่วยงาน และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการและบุคลากรในทีมสุขภาพ

4.1.8 ให้การรักษาพยาบาล โดยยึดหลักข้อบังคับของสถาบันการพยาบาลว่าด้วย ข้อจำกัด และเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ รวมทั้งการรักษาจริยธรรม แห่งวิชาชีพการพยาบาลและพดุงครรภ์

4.2 ด้านการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการจัดการการรู้และครอบครัวหรือหน่วยงานเพื่อประกันคุณภาพของการให้บริการ มีส่วนร่วมในการสร้างทีมการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพในการรู้และผู้ป่วยและครอบครัว การวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขอุปสรรคที่เกิดจาก

ระบบงานบุคคลและสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการให้บริการการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ให้ความร่วมมือในการศึกษาและดูงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มาศึกษาดูงาน รวมทั้งร่วมประชุมกับผู้บริหารทางการพยาบาลเพื่อประเมินคุณภาพของการให้บริการ

4.3 ด้านวิชาการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการให้แก่เจ้าหน้าที่ทางการพยาบาล ให้ความรู้แก่ผู้ใช้บริการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการวิจัย และนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล มีส่วนร่วมในการจัดทำกิจกรรมการสอน การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและครอบครัว รวมทั้งให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการทำวิจัยทางการพยาบาล

4.4 ด้านการพัฒนานักศึกษา มีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษา โดยการพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพ การศึกษาต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้รับประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พอร์ทเตอร์และคณะ(Porter et al. 1974: 603-609) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การกับความพึงพอใจในงานที่มีต่อการลาออกจากงานของเจ้าหน้าที่เทคนิคด้านจิตเวช (Organizational Commitment, Job Satisfaction and Turnover among Psychiatric Technicians) โรงพยาบาลแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา เพื่อติดตามวัดทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง 84 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษามี 2 กลุ่ม เปรียบเทียบระหว่างผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่กับผู้ลาออก สรุปได้ว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การเป็นตัวแปรที่แยกความแตกต่างระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับผู้ที่ลาออกได้ชัดเจนกว่าตัวแปรด้านความพึงพอใจในงาน

สเตียร์ (Steers 1977: 46-56) ได้ศึกษาเรื่อง ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การและผลที่เกิดจากความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ (Antecedents and Outcomes of Organization Commitment) ศึกษาในกลุ่มเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล จำนวน 382 คน กับกลุ่มนักวิทยาศาสตร์และวิศวกร จำนวน 119 คน โดยรวมรวมตัวแปรอิสระที่พบว่า มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการความสำเร็จ ระดับการศึกษา ความมีเอกสารลักษณะของงาน ทัศนคติของกลุ่มต่อองค์การ ความรู้สึกว่าองค์การเป็นที่พึงพอใจ และความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์การ มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของตัวอย่างที่ศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

วรรณาดี ชูภาค (2540) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้อำนวยการ ความพึงพอใจในงาน และปัจจัยส่วนบุคคลกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของ

อาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์พยาบาล จำนวน 382 คน ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในงานโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของอาจารย์พยาบาลโดยรวม อยู่ในระดับสูง ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงและความพึงพอใจในงาน มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของ อาจารย์พยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุดที่มา สุวรรณประทีป (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการ จัดการทรัพยากรมนุษย์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ความยึดมั่น ผูกพันต่อองค์การพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรัฐกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับ ปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่น ผูกพันต่อองค์การพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ของ ฝ่ายการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

นิยม สีสุวรรณ (2544) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพชีวิต การทำงานและพฤติกรรมที่น่าไว้วางใจของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของ พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย จำนวน 385 คน พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ สถานภาพสมรสและ ประสบการณ์ในการทำงานมีความสำคัญทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ และคุณภาพ ชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

อรรรัณ แย้มสรวลสกุล (2544) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยายกาศ จริยธรรมในกลุ่มงานการพยาบาล เทคนิคต่องาน กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาล วิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ จากกลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ 15 แห่ง จำนวน 381 คน ผลการศึกษาพบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ อยู่ในระดับสูงการรับรู้บรรยายกาศจริยธรรมในกลุ่มงานการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวม และรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพอยู่ใน ระดับสูง และพบว่า ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาล วิชาชีพ คือ ความก้าวหน้าในงาน ความอิสระในงาน ความเอื้ออาทรต่อบุคลากร สภาพการทำงาน และความสำคัญของงาน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 53.5

นิเดา ผุยเจริญ (2545) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย จากกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย จำนวน 376 คน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูง รายได้และประสบการณ์การทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับคุณภาพชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนิรุณ แก้วกัลยา (2547) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลกองทัพบกภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 226 คน พบว่า อายุและประสบการณ์การทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ($r=0.173$ และ 0.154 ตามลำดับ) สถานภาพสมรส และตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ การเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ญาณิศา ลีมรัตน์ (2547) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายกาศ จริยธรรมในงานกลุ่มการพยาบาลคุณภาพชีวิตการทำงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป จากกลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการ โรงพยาบาลทั่วไป 18 แห่ง จำนวน 386 คน ผลการศึกษาพบว่า บรรยายกาศจริยธรรมในกลุ่มงานการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปจากผลการวิจัยที่กล่าวมาจะเห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และบรรยายกาศจริยธรรมในงานมีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพแต่เป็นการศึกษาในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษา อายุ ระดับการศึกษาสถานภาพสมรส และบรรยายกาศจริยธรรมในงานเป็นตัวแปรร่วมมืออิทธิพลต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ธรรมในงานกับความยืดมั่นผูกพัน ต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและ พดุลกรรมชั้นหนึ่ง โดยปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีประสบการณ์การ ทำงานอย่างน้อย 1 ปีขึ้นไป จำนวน 356 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi- stage sampling) (ยุวศี ภาษา และคณะ 2543) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.2.1 สำรวจโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เลือกโรงพยาบาลที่มีขนาดเตียง ตั้งแต่ 150 เตียงขึ้นไป ซึ่งมีห้องพักในการตรวจนิจฉัยโรคทุกสาขา ให้บริการครอบคลุมกับอัตรา บุคลากรสายแพทย์ เช่น 医師 ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาล ลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ โดยจำแนก โรงพยาบาลเป็น 3 กลุ่ม ตามขนาดของ โรงพยาบาล คือ โรงพยาบาลขนาดเล็ก (150-200 เตียง) โรงพยาบาลขนาดกลาง (201- 500 เตียง) และ โรงพยาบาลขนาดใหญ่ (มากกว่า 500 เตียงขึ้นไป) จำนวน 17 แห่ง

1.2.2 จัดกลุ่ม เป็นโรงพยาบาลขนาดเล็ก (150-200 เตียง) จำนวน 10 แห่ง โรงพยาบาลขนาดกลาง (201-500 เตียง) จำนวน 5 แห่ง และ โรงพยาบาลขนาดใหญ่ (มากกว่า 500 เตียงขึ้นไป) จำนวน 2 แห่ง

1.2.3 ทำการสุ่มเลือกโรงพยาบาลที่เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่าง ง่ายด้วยวิธีการจับฉลากโดยใช้อัตราส่วน 1:2 ได้โรงพยาบาลที่เป็นตัวแทน จำนวน 9 โรงพยาบาล

เป็นโรงพยาบาลขนาดเล็ก (150-200 เตียง) จำนวน 5 แห่ง โรงพยาบาลขนาดกลาง (201-500 เตียง) จำนวน 3 แห่ง และโรงพยาบาลขนาดใหญ่ (มากกว่า 500 เตียง) จำนวน 1 แห่ง

1.2.4 สำรวจจำนวนพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยผู้วิจัยได้สอบถามจำนวนเจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน และจากการพยาบาลของแต่ละโรงพยาบาลมีจำนวนทั้งสิ้น 3,206 คน

1.2.5 คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Yamane (1973) โดยใช้ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม .05 ที่ระดับความเชื่อมั่น .95

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{3206}{1 + (3206)(.05)^2} \\ &= \frac{3206}{9.01} \end{aligned}$$

ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน = 356 คน

1.2.6 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพ แต่ละโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งตามสัดส่วนประชากรในแต่ละโรงพยาบาลตัวแทนที่สูงได้ 9 แห่ง ได้จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 356 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัด
กระทรวงกลาโหม

โรงพยาบาล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่างที่เก็บชิง (คน)
โรงพยาบาลเล็ก (150-200 เตียง)		
ร.พ.ค่ายสรรพสิทธิประสังค์ จ.อุบลราชธานี ทบ.	72	16
ร.พ.ค่ายประจักษ์ศิลปาคม จ.อุดรธานี ทบ.	97	21
ร.พ.ค่ายสุรศักดิ์มนตรี จ.ลำปาง ทบ.	25	
ร.พ.ค่ายจิรประวัติ จ.นครสวรรค์ ทบ.	27	
ร.พ.ค่ายโรงเรียน จป. จ.นครนายก ทบ.	20	
ร.พ.ค่ายขักรพงษ์ จ.ปราจีนบูรี ทบ.	26	5
ร.พ.ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จ.พิษณุโลก ทบ.	23	5
ร.พ.ค่ายวชิราลัย จ.นครศรีธรรมราช ทบ.	20	
ร.พ.ค่ายธนารักษ์ จ.ประจำวบคีรีขันธ์ ทบ.	24	
ร.พ.ค่ายสุรสีห์ จ.กาญจนบูรี ทบ.	24	5
โรงพยาบาลกลาง (201-500 เตียง)		
ร.พ.อานันทมหิดล จ.ลพบุรี ทบ.	132	29
ร.พ.ค่ายสุรนารี จ.นครราชสีมา ทบ.	135	29
ร.พ.จันทร์เบกษา จ.นครปฐม ทอ.	95	
ร.พ.สมเด็จพระปิ่นเกล้า กรุงเทพมหานคร ทร.	723	
ร.พ.สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จ.ชลบุรี ทร.	454	97
โรงพยาบาลใหญ่ (มากกว่า 500 เตียง ขึ้นไป)		
ร.พ.พระมงกุฎเกล้า กรุงเทพมหานคร ทบ.	610	
ร.พ.ภูมิพลอดุลยเดช กรุงเทพมหานคร ทอ.	699	149
รวม	3,206	356

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบรรยายกาศจริยธรรมในงาน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความปั้นผู้พันต่อองค์การ

2.1 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัด กระทรวงกลาโหม ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของโรงพยาบาล แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะมีคำตอบให้เลือกตอบ และเติมข้อความลง ในช่องว่าง จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบรรยายกาศจริยธรรมในงาน แบบสอบถามนี้จะถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน 5 ด้าน วัดตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถาม Hospital Ethical climate Survey (HECs) ซึ่งสร้างโดยไอสัน (Olson 1995) มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบรรยายกาศจริยธรรมในงาน ศึกษาตามแนวคิดของไอสัน (Olson 1995) และแบบสำรวจ Hospital Ethical climate Survey (HECs) ของไอสัน

2.2.2 ขอหนังสือราชการเพื่อขออนุญาตใช้เครื่องมือ (หนังสือขออนุญาตในภาคผนวก ค) แปลและปรับปรุงข้อคำถามให้สอดคล้องกับบริบทของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม ครอบคลุมกับคำจำกัดความ ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ด้านผู้ร่วมงาน จำนวน 4 ข้อ (ข้อ 1-4)
- 2) ด้านผู้ป่วย จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 5-9)
- 3) ด้านหัวหน้าห้องผู้ป่วย จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 10-14)
- 4) ด้านโรงพยาบาล จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 15-19)
- 5) ด้านแพทย์ผู้ให้การรักษา จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 20-24)

ข้อคำถามทุกข้อเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา วัดประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การเลือกตอบและให้คะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)
 4 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมาก (ร้อยละ 61-80)
 3 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง (ร้อยละ 41-60)
 2 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย (ร้อยละ 21-40)
 1 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบเลย (ร้อยละ 1-20)

การแบ่งความหมายของคะแนน มีเกณฑ์การคิดบรรยายศริยธรรมในงาน โดย การนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย ใช้หลักการแปรผลค่าเฉลี่ยในการให้ ความหมายคะแนนเฉลี่ยของบรรยายศริยธรรมในงาน (ประคง กรรมสูตร 2542: 108) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง บรรยายศริยธรรมอยู่ในระดับสูงที่สุด
 คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง บรรยายศริยธรรมอยู่ในระดับสูง
 คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง บรรยายศริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง บรรยายศริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ
 คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง บรรยายศริยธรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การวัดตามการรับรู้ของพยาบาล วิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขสร้างขึ้นตามแนวคิดของ พอร์เตอร์, สเตียร์, เมาว์เดอร์ และบาวเรียน (Porter; Steers; Mowday and Boulian 1979) เป็นลักษณะคำถามปิดให้เลือก ที่เป็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบให้เลือกตอบ จำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย

- 1) ความเชื่อมั่น ของรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ จำนวน 6 ข้อ
- 2) ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่้องค์การ

จำนวน 4 ข้อ

- 3) ความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ จำนวน 6 ข้อ

แบบสอบถามเป็นลักษณะคำถามปิด ให้เลือกที่เป็นเชิงบวกและเชิงลบให้ เลือกตอบในลักษณะที่เป็นมาตรฐานค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ มีเกณฑ์การเลือกตอบ และให้ค่าคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)
 4 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมาก (ร้อยละ 61-80)
 3 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง (ร้อยละ 41-60)
 2 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย (ร้อยละ 21-40)
 1 คะแนน หมายถึง ข้อความนี้นั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบเลย (ร้อยละ 1-20)

การให้คะแนน กำหนดค่าการให้คะแนน ดังนี้

คำตอบ	คะแนนข้อความเชิงบวก	คะแนนข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
เห็นด้วยมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

การแปลความหมายคะแนน มีเกณฑ์การคิดคะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ โดยการนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ยของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ (ประชอง บรรณสูตร 2542: 108) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง บรรยายศจริยธรรมอยู่ในระดับสูงที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง บรรยายศจริยธรรมอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง บรรยายศจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง บรรยายศจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง บรรยายศจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 การหาความตรงตามเนื้อหา (*Content validity*)

การหาความตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาร่วมทั้ง ความถูกต้องของการใช้ภาษา หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามพร้อมโครงร่างวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการด้านการบริหาร การพยาบาลในสถาบันการศึกษา และสถานพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาความสอดคล้องของข้อคำถามกับคำนิยามศัพท์ สำนวนภาษา ตลอดจนให้ข้อเสนอปรับปรุงแก้ไขทั้ง 5 ท่าน จากนั้นนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตามความคิดเห็น และข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ

การพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างสาระสำคัญกับสาระของมิติที่วัด โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างสาระสำคัญกับคำนิยามเชิงปฏิบัติการและการอบรมทฤษฎีของมิติที่วัด ถือเกณฑ์ความเห็นสอดคล้อง โดยใช้ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (Index of Congruence: IOC) (นิรัตน์ อินามี 2549) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิจะให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

- +1 หมายถึง แนวโน้มที่ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 หมายถึง แนวโน้มที่ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

นำคะแนนแต่ละข้อคำถามมาหาค่า Index of Congruence (IOC) รายข้อ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

การตัดสิน ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 ก็ดีเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

จากการรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน (รายชื่อตามภาคผนวก ก) และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมจากเดิม ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน มีความเห็นตรงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาความเที่ยงต่อไป

2.2.2 การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ได้รับปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับพยานาลวิชาชีพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ได้แก่ พยานาลวิชาชีพโรงพยาบาลจันทร์เบกษาจำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์效度系数 ของ cronbach's alpha coefficient ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป SPSS/FW version 11.5 การวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item analysis) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยใช้เกณฑ์ข้อคำถามใดที่มีค่า t-value มากกว่า .2 ถือว่าใช้ได้ (ประดง บรรณสูตร 2542: 34) ได้ค่าความเที่ยงบรรยายศาสตร์ จริยธรรมในงานเท่ากับ .89 ค่าความเชื่อมั่นผูกพันต่องค์การเท่ากับ .93

ตารางที่ 3.2 ความเที่ยงของแบบสอบถาม บรรยายศาสตร์ชีวิตรรรมในงาน กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

แบบทดสอบ	ค่าความเที่ยง	
	ทดลอง (N=30)	เก็บข้อมูลจริง (N=356)
1. บรรยายศาสตร์ชีวิตรรรมในงาน	.89	.89
ด้านผู้ร่วมงาน	.65	.73
ด้านผู้ป่วย	.65	.74
ด้านหัวหน้าหอผู้ป่วย	.88	.90
ด้านโรงพยาบาล	.73	.76
ด้านแพทย์ผู้ให้การรักษา	.91	.89
2. ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ	.91	.93
ความเชื่อ ยอมรับเป้าหมาย และค่านิยมขององค์การ	.86	.91
ความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามเพื่้องค์การ	.68	.84
ต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ	.90	.87

3. การเก็บรวมรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.1 ขอเอกสารรับรองชีวิตรรรมการทำวิจัยในมุขย์การ และหนังสือจากบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ถึง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวน 9 แห่ง

3.2 ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตศึกษาไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ทั้ง 9 แห่ง ผู้วิจัยติดต่อฝ่ายธุรการของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม เพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงถึงรายละเอียดในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ติดต่อประสานกับหัวหน้ากองการพยาบาล เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้แจ้งพยาบาลวิชาชีพเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการตอบแบบสอบถามไปให้โดยชี้แจงจำนวนและกลุ่มประชากรที่ต้องการ เพื่อให้ครอบคลุมประชากรทุกหน่วย พร้อมมอบ

ปากาสำหรับใช้ตอบแบบสอบถามการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยจำนวน 1 ด้านทุกท่าน โดยให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 2 สัปดาห์ และจัดส่งแบบสอบถามการวิจัยผ่านทางไปรษณีย์ค่าenv จำนวน 400 ฉบับ โดยผู้วิจัยติดต่อสอบถามผู้ประสานงานวิชาการของแต่ละโรงพยาบาล เป็นระยะ ๆ

3.4 เก็บรวบรวมข้อมูลกลับโดยประสานงานวิชาการในแต่ละโรงพยาบาลรวมแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วใส่ซองเอกสารที่ติดแสตนป์แล้ว แล้วส่งกลับทางไปรษณีย์ถึงผู้วิจัยโดยตรง ได้รับกลับคืนมา จำนวน 356 ฉบับ จากจำนวนข้อมูลที่จัดส่ง จำนวน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89

3.5 นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบก่อนนำไปบันทึกในโปรแกรมคอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 356 ฉบับ ครอบคลุมลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามน่าวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยแยกวิเคราะห์รายละเอียดดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติพื้นฐาน โดยแยกแข่งท่าความถี่ และค่าร้อยละ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพพยาบาล และขนาดของโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลบรรยายศาสตร์ยธรรม และความยึดมั่นผูกพันต่องค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จำแนกรายค้านและโดยรวม

4.3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติไคสแคร์

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ บรรยายศาสตร์ยธรรมในงาน และความยึดมั่นผูกพันต่องค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) เครื่องหมาย + หรือ - แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ คือ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองมี

ลักษณะเพิ่มลดตามกัน ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองมีลักษณะตรงกันข้ามกัน

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของขนาดหรือปริมาณความสัมพันธ์ วาริषี เอี่ยนสวัสดิคุล (2549) กล่าวสรุปไว้ดังแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การแปลความหมายขนาดหรือปริมาณความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ทางตรง	ความสัมพันธ์ผกผัน	ความหมายของความสัมพันธ์
0.80-0.99	- 0.80-0.99	สูงมาก
0.60-0.79	- 0.60-0.79	สูง
0.40-0.59	- 0.40-0.59	ปานกลาง
0.20-0.39	- 0.20-0.39	ต่ำ
0.10-0.19	- 0.10-0.19	ต่ำมาก

4.5 ใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน เพื่อหาความสามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวนทั้งสิ้น 356 คน ผู้วิจัยอนามัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ และบรรยายศาสตร์ยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

ตอนที่ 4 ตัวแปรที่ร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพที่ศึกษาประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงพยาบาล จากข้อมูลที่นำมาศึกษานั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการวัดข้อมูลเป็นนามบัญญัติ (ยกเว้นอายุ) จึงได้ทำการศึกษาด้วยวิธีเบื้องต้นของข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ได้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามคุณลักษณะ

คุณลักษณะ	จำนวน (คน) (N=356)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
1. อายุ				
22-30 ปี	156	43.8		
31-40 ปี	129	36.2		
41-50 ปี	61	17.1		
มากกว่า 50 ปี	10	2.8		
2. เพศ				
หญิง	349	98.0		
ชาย	7	2.0		
3. สถานภาพสมรส				
โสด	179	50.3		
สมรส	168	47.2		
หม้าย/ห嫣า/แยก	9	2.5		
4. ระดับการศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	329	92.4		
ปริญญาโท	27	7.6		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
(N=356)				
5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน			11.16	7.69
2-5 ปี	94	26.4		
6-10 ปี	113	31.7		
11-15 ปี	55	15.4		
16-20 ปี	43	12.1		
21-25 ปี	29	8.1		
26-30 ปี	16	4.5		
มากกว่า 30 ปี	6	1.7		
6. ขนาดโรงพยาบาล				
150-200 เตียง	52	14.6		
201-500 เตียง	156	43.8		
มากกว่า 500 เตียง	148	41.6		

หมายเหตุ อายุและประสบการณ์ในงาน การเก็บข้อมูลให้ตอบนองใจนวนปีที่แท้จริง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาจัดกลุ่มเพื่อนำเสนอภาพรวมให้ชัดเจนขึ้น

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม มีอายุเฉลี่ย 33.68 ปี อายุระหว่าง 22-30 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 43.8) เป็นเพศหญิงเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.0) มีสถานภาพโสดมากที่สุด (ร้อยละ 50.3) การศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 92.4) ระยะเวลาในการปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพระหว่าง 6-10 ปี เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 31.7) ประสบการณ์การในการปฏิบัติงานเฉลี่ย 11.16 ปี และอยู่ในโรงพยาบาลขนาด 201-500 เตียงมากที่สุด (ร้อยละ 43.8)

**ตอนที่ 2 ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัด
กระทรวงกลาโหม และบรรณาการศจริยธรรมในงาน**

**ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และระดับของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การและบรรณาการศจริยธรรมในงาน
ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม โดยรวม**

ตัวแปร	\bar{X}	สูงสุด	ต่ำสุด	S.D.	ระดับ
บรรณาการศจริยธรรมในงานโดยรวม	3.89	5.00	2.54	0.37	สูง
ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ โดยรวม	3.71	5.00	1.25	0.54	สูง

จากตารางที่ 4.2 พนวจ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ และบรรณาการศจริยธรรมในงานของ
พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.71$ และ 3.89
ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และระดับของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จำแนกเป็นรายด้านโดยรวม

ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามเพื่อองค์การ	3.87	0.60	สูง
ความเชื่อ ยอมรับเป้าหมายและ ค่านิยมขององค์การ	3.83	0.57	สูง
ต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ	3.48	0.65	ปานกลาง
รวม	3.71	0.54	สูง

จากตารางที่ 4.3 พบร่วมกันว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่อองค์การและ ความเชื่อ ยอมรับเป้าหมาย และค่านิยมขององค์การ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.87$ และ 3.83 ตามลำดับ) และพบว่า ความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และระดับของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกรายด้านและโดยรวม

ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านความเชื่อ ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ			
มีความภูมิใจที่จะบอกคนอื่น ๆ ว่า เป็นพยาบาล	4.00	0.70	สูง
ปฏิบัติตามนโยบายขององค์การพยาบาล	3.96	0.62	สูง
ยอมรับเป้าหมายขององค์การและยินดีปฏิบัติงาน	3.94	0.63	สูง
เห็นด้วยกับนโยบายขององค์การพยาบาล	3.75	0.68	สูง
มีความศรัทธาต่อองค์การพยาบาล	3.73	0.71	สูง
ค่านิยมขององค์การสอดคล้องกัน	3.65	0.72	สูง
รวม	3.83	0.57	สูง
ความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่องาน			
ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ	4.10	0.65	สูง
เต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	3.98	0.73	สูง
ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการอยู่รอดขององค์การ	3.81	0.69	สูง
สร้างแรงบันดาลใจในการทำงาน	3.53	0.81	สูง
รวม	3.87	0.60	สูง
ความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ			
มีความจงรักภักดีต่อองค์การ	3.92	0.67	สูง
เป็นองค์การที่ดีที่สุดสำหรับการปฏิบัติงาน	3.61	0.72	สูง
การเป็นสมาชิกขององค์การทำให้ประสบความสำเร็จ	3.52	0.77	สูง
ทำงานในองค์การพยาบาลต่อไป	3.46	0.86	ปานกลาง
องค์การนี้ให้สิทธิประโยชน์ที่ต้องการ	3.34	0.82	ปานกลาง
ไม่คิดจะโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงาน	3.08	1.00	ปานกลาง
รวม	3.48	0.65	ปานกลาง
โดยรวมของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ	3.71	0.54	สูง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในระดับสูง ($\bar{X}=3.71$) ยกเว้น ด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านความเชื่อ ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ และด้านความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่อองค์การอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.83$ และ 3.87 ตามลำดับ) ส่วนด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพเกือบทุกข้ออยู่ในระดับสูง ยกเว้น หัวข้อ 3 ข้อ คือ 1) ทำงานในองค์การพยาบาลนี้ต่อไป 2) องค์การนี้ให้ลิขิตประโยชน์ที่ต้องการ และ 3) ไม่คิดจะโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46$, 3.34 และ 3.08 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของบรรยากาศจริยธรรมในงานของ พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

บรรยากาศจริยธรรมในงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านผู้ร่วมงาน	4.20	0.44	สูง
ด้านหัวหน้าหอผู้ป่วย	4.17	0.61	สูง
ด้านผู้ป่วย	4.05	0.44	สูง
ด้านแพทย์ผู้ร่วมงาน	3.61	0.59	สูง
ด้านโรงพยาบาล	3.49	0.52	ปานกลาง
โดยรวม	3.89	0.37	สูง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บรรยากาศจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง โดยบรรยากาศจริยธรรมด้านผู้ร่วมงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.20$) รองลงมาคือ บรรยากาศจริยธรรมในงานด้านหัวหน้าหอผู้ป่วย และบรรยากาศจริยธรรมในงาน ด้านผู้ป่วย ($\bar{X}=4.17$ และ 4.05 ตามลำดับ) ส่วนบรรยากาศจริยธรรมในงานด้านโรงพยาบาล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.49$) และเป็นบรรยากาศจริยธรรมในงานด้านเดียวที่อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของบรรยาการชริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม

บรรยาการชริยธรรมในงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านผู้ร่วมงาน			
การคุ้ณเดผู้ป่วยอย่างปลอดภัย คือ หลักในการทำงาน	4.66	0.51	สูงมาก
ให้ความช่วยเหลือเมื่อคนมีปัญหาในการคุ้ณเด	4.13	0.63	สูง
ได้ทำงานกับผู้ร่วมงานที่มีความสามารถ	4.07	0.57	สูง
รับฟังความกังวลของคนเกี่ยวกับการคุ้ณเดผู้ป่วย	3.95	0.66	สูง
รวม	4.20	0.44	สูง
ด้านผู้ป่วย			
สนใจหรือคำนึงถึงความต้องการของผู้ป่วย	4.22	0.55	สูง
ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นในการแก้ปัญหา	4.21	0.56	สูง
สามารถให้การพยาบาลสิ่งที่ควรกระทำต่อผู้ป่วย	4.02	0.72	สูง
ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านการรักษา	3.96	0.69	สูง
รับทราบขั้นตอนและผลลัพธ์จากการคุ้ณเด	3.91	0.60	สูง
รวม	4.05	0.44	สูง
ด้านหัวหน้าหอผู้ป่วย			
หัวหน้าหอผู้ป่วยเป็นบุคคลหนึ่งที่ให้ความเคารพนับถือ	4.35	0.64	สูง
รับฟังปัญหาการคุ้ณเดผู้ป่วย	4.17	0.72	สูง
ช่วยเหลือเมื่อไม่สามารถแก้ไขปัญหาการคุ้ณเดผู้ป่วย	4.17	0.74	สูง
ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาการคุ้ณเดผู้ป่วย	4.13	0.72	สูง
หัวหน้าหอผู้ป่วยเป็นผู้ที่ไว้ใจได้	4.09	0.73	สูง
รวม	4.17	0.61	สูง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

บรรยายศาสตร์ยธรรมในงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านโรงพยาบาล			
มีส่วนร่วมกำหนดพันธกิจของโรงพยาบาล	3.56	0.79	สูง
ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีส่วนร่วมแนวทางการรักษาดูแล	3.54	0.70	สูง
มีบรรยายการที่ส่งเสริมการเรียนรู้	3.51	0.71	สูง
นโยบายช่วยแก้ไขปัญหาการคุณภาพปัจจุบัน	3.47	0.64	ปานกลาง
ความชัดแจ้งได้รับการแก้ไขอย่างเปิดเผย	3.38	0.77	ปานกลาง
รวม	3.49	0.52	ปานกลาง
ด้านแพทย์ผู้ให้การรักษา			
มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการรักษาผู้ป่วย	3.66	0.70	สูง
ให้ความเคารพนับถือกันและกัน	3.65	0.68	สูง
รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	3.62	0.73	สูง
ให้การยอมรับการทำงานของพยาบาล	3.58	0.72	สูง
พยาบาลและแพทย์ไว้วางซึ่งกันและกัน	3.57	0.68	สูง
รวม	3.61	0.59	สูง
โดยรวมของบรรยายศาสตร์ยธรรมในงาน	3.86	0.37	สูง

จากตารางที่ 4.6 พบร่วมกัน บรรยายศาสตร์ยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า บรรยายศาสตร์ยธรรมในงานเกือบทุกด้านอยู่ในระดับสูง ยกเว้น บรรยายศาสตร์ยธรรมในงานด้าน โรงพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$) และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บรรยายศาสตร์ยธรรมในงานค้านผู้ร่วมงาน หัวข้อการคุณภาพปัจจุบันปลดปล่อย ก็อ หลักในการทำงานของพยาบาลอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}=4.66$) และบรรยายศาสตร์ยธรรมในงานด้านโรงพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หัวข้อนโยบายช่วยแก้ไขปัญหาการคุณภาพปัจจุบัน และหัวข้อความชัดแจ้ง ได้รับการแก้ไขอย่างเปิดเผยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน 2 ลำดับสุดท้าย ($\bar{X}=3.47$ และ 3.38 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา กับ
ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัด
กระทรวงกลาโหม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

	ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ	ระดับ
	X	
สถานภาพสมรส		
โสด	3.68	สูง
สมรส	3.74	สูง
หน้าย/หย่า/แยก	3.92	สูง
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	3.72	สูง
ปริญญาโท	3.69	สูง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล
สังกัดกระทรวงกลาโหม เมื่อจำแนกตามสถานภาพสมรสและระดับการศึกษาอยู่ในระดับสูง
ทั้งหมด โดยพยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรส หน้าย/หย่า/แยก มีค่าเฉลี่ยของความยึดมั่นผูกพัน
สูงสุด และระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยของความยึดมั่นผูกพันมากกว่าระดับปริญญาโท

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ธรรมในงานกับความยึดมั่น¹ ผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ

ตารางที่ 4.8 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างสภาพสมรรถกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาล
วิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

สถานภาพสมรส	ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ		Cramer's V	χ^2	p-value			
	ตัว-ปานกลาง							
	จำนวน (ร้อยละ)	สูง (ร้อยละ)						
โสด	87 (25.0)	92 (48.1)						
คู่	75 (45.5)	93 (48.7)						
หม้าย /ห婕า/แยก	3 (1.8)	6 (3.1)						
รวม	165	191	.057	1.17	.556			

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความ
ยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้นำอาชีวะแบบ
ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ มาแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ตัว-กลาง และสูง โดย
นำอาชีวะแบบความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ 2 ระดับ กับสถานภาพสมรส 3 กลุ่ม
มาจัดทำตาราง ไขว้ พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของ
พยาบาลวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ระดับการศึกษา	ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ		Cramer's V	χ^2	p-value			
	คำ-ปานกลาง							
	จำนวน (ร้อยละ)	สูง (ร้อยละ)						
ปริญญาตรี	152 (92.1)	177 (92.7)						
ปริญญาโท	13 (7.9)	14 (7.3)						
รวม	165	191	.010	.038	.845			

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้นำมาคำนวณ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ มาแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ คำ-ปานกลาง และสูง โดยนำคำนวณความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ 2 ระดับ กับระดับการศึกษา 3 กลุ่ม มาจัดทำตาราง ไขว้ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายกาศจริยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	การแปลผล
อายุ	.176 **	ต่ำ
บรรยายกาศจริยธรรม	.497 **	ปานกลาง

** p-value < 0.01

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุและบรรยายกาศจริยธรรมในงานมีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพทางบวกในระดับต่ำและในระดับปานกลางตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.176$ และ 0.497 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบรรยาศาสตร์ิยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

บรรยาศาสตร์ิยธรรมในงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	การแปลผล
กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ		
ด้านแพทย์	.528	ปานกลาง
ด้านโรงพยาบาล	.439	ปานกลาง
ด้านหัวหน้าหอ	.253	ระดับต่ำ
ด้านเพื่อน	.256	ระดับต่ำ
ด้านผู้ป่วย	.221	ระดับต่ำ
รวม	.479	ปานกลาง

** p-value < 0.01

จากตารางที่ 4.11 พบว่า บรรยาศาสตร์ิยธรรมในงานโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ($r = 0.497$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บรรยาศาสตร์ิยธรรมในงานด้านโรงพยาบาลและด้านแพทย์ผู้รักษา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.439$ และ 0.528 ตามลำดับ) ส่วนบรรยาศาสตร์ิยธรรมในงานด้านเพื่อนผู้ร่วมงาน ด้านหัวหน้าหอผู้ป่วย และด้านผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำ ($r = .256, .253$ และ $.221$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 4 การศึกษาหาตัวแปรที่ร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนม

ตารางที่ 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย จำนวนในการพยากรณ์ (R^2) และการทดสอบความนัยสำคัญของจำนวนในการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพเมื่อใช้วิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise)

Model	ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F	Sig
1	บรรยายกาศจริยธรรมในงาน	.497	.247	.247	16.127***	.000
2	บรรยายกาศจริยธรรมในงาน อายุ	.517	.267	.020	64.219***	.000

p-value < 0.001

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มขั้นตอน พบว่าตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยมี 2 ตัว คือ บรรยายกาศจริยธรรมในงานและอายุ บรรยายกาศจริยธรรมในงานสามารถอธิบายความแปรปรวนความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ .247 ($R^2 = .247$) แสดงว่า บรรยายกาศจริยธรรมในงานสามารถพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนมได้ร้อยละ 24.7

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ อายุเข้าไปค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .267 ($R^2 = .267$) สามารถเพิ่มจำนวนการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า บรรยายกาศจริยธรรมในงานและอายุ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนมได้ร้อยละ 26.7 โดยที่อายุสามารถอธิบายความแปรปรวนความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโนมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 (R^2 change=.020)

เมื่อพิจารณาตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

เท่ากับ .517 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .267 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวสามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงกลาโหมได้ร้อยละ 26.7

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ รูปแบบแนวคิด (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคุณที่ใช้พยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ที่ได้จากการถดถอยตัวแปรด้วยวิธี Stepwise regression

ตัวแปรพยากรณ์	b	Beta	t	Sig
Constant	.623	2.271	.024	
บรรณาการศจริยธรรมในงาน	.707	.487	10.653**	.000
อายุ	.010	.141	3.085 *	.002
R=.517		$R^2 = .267$	OverallF= 64.219	

** p-value < 0.01

จากตารางที่ 4.13 สามารถสร้างสมการความยึดมั่นผูกต่อองค์การ ได้ดังนี้
สมการในรูปแบบแนวคิด

$$\hat{Y} = a + b_1x_1 + b_2x_2$$

โดยที่ \hat{Y} = ความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ
 a = ค่าคงที่

b_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของบรรณาการศจริยธรรมในงาน

b_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของอายุ

x_1 = คะแนนของบรรณาการศจริยธรรมในงาน

x_2 = คะแนนของอายุ

ความยึดมั่นผูกต่อองค์การ = $.623 + .707 \text{ บรรณาการศจริยธรรมในงาน} + .010 \text{ อายุ}$

จากสมการอธิบายได้ว่า ตัวแปรที่ได้รับเลือก 2 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกทั้ง 2 ตัว กล่าวคือ บรรณาการศจริยธรรมในงานที่เพิ่มขึ้น 1 คะแนน ทำให้ความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จะเพิ่มขึ้น 0.707 คะแนน (เมื่อควบคุมตัวแปรอื่น)

จากตารางที่ 4.13 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ผลอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้มากที่สุด คือ บรรยายศจริยธรรมในงาน ($Beta=.487$) ส่วนอายุสามารถทำนายได้น้อยกว่า ($Beta=.141$)

สรุปสมการในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{ความยึดมั่นผูกต่อองค์การ} = 0.487 \text{ บรรยายศจริยธรรมในงาน} + 0.141 \text{ อายุ}$$

จากสมการอธิบายได้ว่า หากปรับปูรุ่งค่าทุกตัวแปรในสมการให้เป็นมาตรฐานที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้มีค่าคงที่แล้วเพิ่มบรรยายศจริยธรรมในงาน 1 คะแนน ความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จะเพิ่มขึ้น 0.487 หน่วยมาตรฐาน

ถ้าคะแนนอายุสูงขึ้น 1 หน่วยมาตรฐาน ความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขจะเพิ่มขึ้น 0.141 หน่วยมาตรฐาน

ตัวแปรทั้ง 2 ตัว ได้แก่ บรรยายศจริยธรรมในงาน และอายุ ใช้เป็นตัวพยากรณ์ความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้โดยประสิทธิภาพ การพยากรณ์ ร้อยละ 26.7 นั่นคือ ตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้ร้อยละ 26.7

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตริยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

1.1.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและบรรยายศาสตริยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

1.1.3 ศึกษาตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 จากประชากรพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 17 แห่ง จำนวน 3,206 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi- stage sampling) ได้พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 356 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานมาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวนทั้งสิ้น 356 คน โดยแบ่งเป็น 1) โรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิ์ประเสริฐ จังหวัดอุบลราชธานี 2) โรงพยาบาลค่ายประจำ กศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 3) โรงพยาบาลค่ายจักรพงษ์ จังหวัดปราจีนบุรี 4) โรงพยาบาลค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดพิษณุโลก 5) โรงพยาบาลค่ายสุรศิห์ จังหวัดกาญจนบุรี 6) โรงพยาบาลอานันทมหิดล จังหวัดลพบุรี 7) โรงพยาบาลค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา 8) โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จังหวัดชลบุรี และ 9) โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด มีทั้งหมด 3

ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย แบบสอบถามให้เลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่างจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบรรยายการบริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สร้างจากแนวคิดของโอลสัน (Olson 1995) ประกอบด้วย ข้อคำถาม จำนวน 24 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สร้างจากแนวคิดของพอร์ทเตอร์ สเตียร์ เมอดี้ และบาวเรียน (Porter; Steers; Mowday และ Boulian 1979) ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 16 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา การตีความของข้อคำถาม ความครอบคลุมของเนื้อหา หลังจากนั้นได้นำไปทดลองใช้กับพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลจังหวัดทุกนาย ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์รายข้อ และหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟารอนบาก ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามบรรยายการบริยธรรมในงานเท่ากับ 0.89 และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร เท่ากับ 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัย ได้ประสานงานกับผู้บริหารและผู้รับผิดชอบ ประสานงานการทำวิจัยของกองการพยาบาลและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ด่วน โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 12 พฤษภาคม 2551-6 มิถุนายน 2551 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ 97.5

1.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร โดยใช้สถิติ "โคสแคร์" ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน รวมทั้งสร้างสมการพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ผลการวิจัย

จากการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

**1.3.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวง
กลาโหม ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 33.68 ปี อายุระหว่าง 22-30 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 43.8) เป็นเพศหญิง
เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.0) มีสถานภาพโสดมากที่สุด (ร้อยละ 50.3) การศึกษาระดับปริญญาตรี
มากที่สุด (ร้อยละ 92.4) ระยะเวลาในการปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพระหว่าง 6-10 ปี เป็นส่วนใหญ่
(ร้อยละ 31.7) ประสบการณ์การในการปฏิบัติงานเฉลี่ย 11.16 ปี และอยู่ในโรงพยาบาลขนาด
201-500 เตียงมากที่สุด (ร้อยละ 43.8)**

**1.3.2 ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัด
กระทรวงกลาโหม (ตารางที่ 4.3) พบว่า อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.71$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
ความเชื่อ ขอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กรและความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามในการ
การปฏิบัติงานเพื่อองค์กรอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.83$ และ 3.87 ตามลำดับ) แต่ความต้องการที่จะ
รักษาความเป็นสมาชิกขององค์กร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$)**

เมื่อพิจารณารายข้อของความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามในการ
ปฏิบัติงานเพื่อองค์กรและความเชื่อ ขอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร พบว่า อยู่ใน
ระดับสูง ยกเว้น หัวข้อความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง
ในข้อย่อยของการไม่คิดจะโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.08$)

**1.3.3 อายุ และบรรยายกาศจริยธรรมในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ
และระดับปานกลางกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัด
กระทรวงกลาโหมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.176$ และ 0.488 ตามลำดับ)**

แต่ระดับการศึกษาและสถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่น
ผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม

**1.3.4. ผลการวิเคราะห์คoefficient ตัวแปรอิสระที่เข้าสมการคดดอย มี 2
ตัวแปร คือ บรรยายกาศจริยธรรมในงานและอายุ โดยบรรยายกาศจริยธรรมในงานมีอำนาจพยากรณ์
เท่ากับ .247 ($R^2 = .247$) เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อายุ ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .267**

สมการในรูปแบบแนวคิด

ความยึดมั่นผูกต่อองค์กร = $.623 + .707$ บรรยายกาศจริยธรรมในงาน + .010 อายุ

สมการในรูปแบบมาตรฐาน

ความยึดมั่นผูกต่อองค์กร = 0.487 บรรยายกาศจริยธรรมในงาน + 0.141 อายุ

2. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ยัชธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยแยกอภิปรายตามวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่าความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพออยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.71$) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของจรรย์ อุตสาหะ (2542) วรรณรัตน์ แย้มสรวลสกุล (2544) และญาณิศา ลิ้มรัตน์ (2547) ซึ่งพบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพออยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความเชื่อ ยอมรับเป้าหมาย ค่านิยมขององค์การ และความเต็มใจในการทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานเพื่องาน การพนวจ ทุกข้ออยู่ในระดับสูง แต่ในด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ พนวจ นีระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีภารกิจให้การสนับสนุนกองทัพทำให้บุคลากรที่ทหารอาชีพมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การในระดับสูง และในปัจจุบันโรงพยาบาลต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพ (فارิดา อินราอิน 2542) โดยโรงพยาบาลได้มีการพัฒนาระบบคุณภาพโรงพยาบาลก็จะได้การรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (Hospital Accreditation) ตามแผนพัฒนาสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข อย่างไรก็ตาม การพัฒนาคุณภาพขององค์การจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือ ความมุ่งมั่นตั้งใจ ทุ่มเทอุทิศเวลา ความเสียสละของบุคลากรในองค์การ และมีความยึดมั่นในองค์การสูง หลายโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองแล้วยังจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทำให้พยาบาลวิชาชีพต้องทุ่มเทความพยายามในการประกันคุณภาพและการรับรองคุณภาพของโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่องและส่งผลให้พยาบาลวิชาชีพเกิดความผูกพันกับการที่จะพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลอย่างต่อเนื่อง (ชนิษฐา แก้วกัลยา 2547)

เมื่อพิจารณาความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$) และพิจารณารายข้อพบว่า 1) หัวข้อการทำางานในองค์การพยาบาลนี้ต่อไป ($\bar{X}=3.46$) 2) องค์การนี้ให้สิทธิประโยชน์ที่ท่านต้องการ ($\bar{X}=3.34$) และ 3) ไม่คิดจะโยกข้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงาน ($\bar{X}=3.08$) ทั้ง 3 ข้ออยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ใน 3 ลำดับสุดท้าย เนื่องจากในปัจจุบันพยาบาลมีภาระงานที่หนักมาก อัตรากำลังของพยาบาลวิชาชีพไม่สมดุลกับผู้ใช้บริการ ทำให้พยาบาลวิชาชีพเกิดความเบื่อหน่าย และขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานหรือมีแรงจูงใจน้อยกว่าโรงพยาบาลเอกชน เนื่องจากโรงพยาบาลเอกชนจะมีแรงจูงใจค่าตอบแทน วัฒนธรรมองค์การและผู้นำการเปลี่ยนแปลงเด่นชัดกว่าโรงพยาบาลสังกัด

กระทรวงกลาโหม (รัชนา นามจันทร์ และคณะ 2550) ทำให้พยาบาลที่มีความสามารถมีโอกาสทางเลือกที่ดีกว่าหรือมีแนวโน้มไม่คงอยู่ในหน่วยงานดังผลการวิจัยที่กล่าวมา

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสภาพสมรส ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การ

2.2.1 จากผลการวิจัย พบร่วมกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาล วิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความยืดมั่นผูกพัน ต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ($r = 0.176$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องสมมติฐานข้อที่ 1) สามารถอธิบายได้ว่า บุคคลที่มีอายุมากขึ้นจะมีการสั่งสมคุณค่า และประสบการณ์ในการทำงานขององค์การ ไว้มาก และบุคคลอายุมากขึ้นทำให้โอกาสการปรับตัวลดลง ทางเลือกในการไปทำงานในหน่วยงานอื่นลดลงด้วย นอกจากนี้บุคคลที่อายุมากมีแนวโน้มได้รับตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่สูงขึ้น และได้รับค่าตอบแทนเพิ่มขึ้นด้วย พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม เป็นข้าราชการชั้นสัญญาบัตรทุกคนทำให้มีโอกาสได้รับการเลื่อนชั้นยศที่สูงขึ้นเป็นลำดับ และจะได้รับค่าตอบแทนเมื่อเกษียณอายุราชการด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของสเตทีเบร์ (Steer 1977) และชนิชڑา แก้วกัลยา (2547) ซึ่งพบร่วมกับความสัมพันธ์ทางบวกกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การ และจากการศึกษาของเมเยอร์ และอลเลน (Meyer & Allen 1984) พบร่วมกับบุคคลที่มีอายุมากจะอยู่ในองค์การด้วยเหตุผลบางอย่าง เช่น ความพึงพอใจในงาน การได้รับตำแหน่งที่ดีขึ้น เป็นต้น

2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การ ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จากการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ได้รับสวัสดิการด้านต่าง ๆ จากระบบราชการทหาร ไม่แตกต่างกัน เช่น สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล ที่พักอาศัย สอดคล้องกับงานวิจัยของญานิศา ลีมรัตน์ (2547) พบร่วมกับ สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การ และ การศึกษาของชนิชڑา แก้วกัลยา (2547) พบร่วมกับ สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลกองทัพนัก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การ ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จากการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การ ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก ปัจจัยบันพยาบาลวิชาชีพ ไม่ว่าจะสำเร็จการศึกษาในระดับใดต่างได้รับการกระตุ้นการพัฒนาตนเอง

มากขึ้น (วิภาดา คุณาวิكتิกุล 2549) การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร ทำให้พยาบาลวิชาชีพมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองมากขึ้น จากการที่พยาบาลวิชาชีพมีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองมากขึ้น ทำให้พยาบาลวิชาชีพระดับปริญญาตรีมีความคาดหวังต่อสิ่งที่ได้รับจากการไม่แตกต่างจากพยาบาลวิชาชีพที่มีการศึกษาปริญญาโท จึงทำให้พยาบาลวิชาชีพที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความยึดมั่นผูกพันไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของชูติมา สุวรรณประทีป (2543) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของพยาบาลวิชาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

นอกจากนี้เหตุผลประการหนึ่งที่ระดับการศึกษามิ่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข อาจเนื่องจากลักษณะข้อมูลกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพที่มีระดับการศึกษา 2 กลุ่ม มีจำนวนแตกต่างกันมาก คือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 92.4 และปริญญาโท ร้อยละ 7.6 จึงเป็นไปได้ว่า ข้อมูลกระจายไม่เพียงพอที่จะแยกให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.7)

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบรรณาการศจริยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาด้านรวมของบรรณาการศจริยธรรมในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับกลาง ($r = 0.497$) กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.01$ เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ถึงบรรณาการศึกษาในการทำงาน สภาพแวดล้อม ปัจจัยต่าง ๆ ในองค์การที่ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น มีคุณค่า เกิดความสุข ความภาคภูมิใจในการเป็นสมาชิกในองค์การนี้ ๆ โดยจากการวิจัยนี้พบว่า บรรณาการศจริยธรรมในงาน ด้านโรงพยาบาล และด้านแพทย์ผู้รักษา มีความสัมพันธ์ อよู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ($r = 0.439$ และ 0.528 ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบส บานเนท และบราวน์ (Bass; Barnet & Brown 1999) ที่กล่าวว่า บรรณาการศจริยธรรมของบุคคลที่สร้างขึ้นในองค์การประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์ขององค์การกับการคาดหวังการปฏิบัติงานของบุคคล และการตัดสินใจเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับลักษณะงานของผู้บริหารระดับสูง การที่พยาบาลวิชาชีพรับรู้บรรณาการศึกษาในองค์การที่เอื้อให้บุคคลการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น มีการยึดหลักจริยธรรม และได้รับการยอมรับในสังคมนั้น ๆ จะทำให้เกิดความยึดมั่นผูกพันต่อการเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ และต้องการเป็นสมาชิกขององค์การนั้นนาน ๆ (Bell 2003) ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของอรรถรส แบนส์สวัลสกุล (2544) ซึ่งพบว่า การรับรู้บรรณาการศจริยธรรมในกลุ่มงาน การพยาบาลมีความ

สัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ และญาณิศา ลิ้มรัตน์ (2547) ที่พบว่า บรรณาการศจริยธรรมในกลุ่มงานการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ

2.4 การศึกษาปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มขั้นตอน พบว่า ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ คือ บรรณาการศจริยธรรมในงานและอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขได้ร้อยละ 26.7 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาในหน้าที่และทิศทางของความสัมพันธ์ตัวพยากรณ์ความยึดมั่นต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า บรรณาการศจริยธรรมในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นต่อองค์การ และมีความสำคัญหรือมีน้ำหนักมากที่สุดโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .247 และคงว่า ถ้าพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีบรรณาการศจริยธรรมในงานสูงจะส่งผลต่อกลุ่มผู้พยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การสูงด้วยทั้งนี้เนื่องจากบรรณาการศจริยธรรมที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสุขในการทำงาน มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ต่อเพื่อนร่วมงานและต่อองค์การ ลดความขัดแย้งภายในองค์การ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ชวลิต ศิริกิษย์ 2546) ผลที่ตามมาคือ ทำให้บุคลากรปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น จะทำให้เกิดความยึดมั่นต่อองค์การมากขึ้น

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ด้านอายุเข้าไปสามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายความพันแปรของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เพิ่มขึ้นอีก ร้อยละ 2.0 ($R^2_{change}=0.020$) และพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกแสดงว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีอายุมาก มีแนวโน้มที่จะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมากขึ้น

สรุปว่า จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) บรรณาการศจริยธรรมในงานและอายุ สามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ร้อยละ 26.7

3. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า อายุและบรรยายกาศจริยธรรมในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ ดังนั้นแนวทางเพื่อส่งเสริมความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพสามารถจะกระทำได้ดังนี้

3.1.1 จากผลการวิจัย พนวจ ความยืดมั่นผูกพันด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กรระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ 1) การทำงานในองค์กรพยาบาลนี้ ต่อไป 2) องค์กรนี้ให้สิทธิประโยชน์ที่ต้องการ และ 3) ไม่คิดจะโยกข้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงาน ทั้ง 3 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำ ดังนั้นผู้บริหารองค์กรจึงควรเสริมสร้างความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรด้านความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์กรให้นากกว่าเดิม เช่น 1)สร้างแรงจูงใจและดึงดูดพยาบาลวิชาชีพโดยให้ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมสมดุลธรรม 2) สนับสนุนให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำงานในตำแหน่งและทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคลนั้น ๆ 3) มีการวางแผนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาตรงตามความต้องการของหน่วยงาน 4) เสริมสร้างบรรยายกาศและลิ่งแวดล้อมในการทำงาน และ 5) ควรมีการวางแผนและการบริหารจัดการความก้าวหน้าในวิชาชีพแบบขั้นบันได เพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพในปัจจุบัน และอนาคต

3.1.2 จากผลการศึกษารรยากาศจริยธรรมในงาน ด้านผู้ร่วมงานในหัวข้อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คือ หลักในการทำงานอยู่ในระดับสูงมาก ผู้บริหารควรเข้มงวดรักษากระบวนการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเป็นมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและตัวชี้วัดของการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (Hospital Accreditation) แต่ในหัวข้อนี้นโยบายช่วยแก้ไขปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเนื่องจากพยาบาลวิชาชีพมีภาระงานมากอยู่แล้วจึงต้องการความช่วยเหลือการแก้ไขปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นภาระงานหลักของพยาบาลวิชาชีพ หากไม่ได้รับการช่วยเหลือเพียงพอ ก็อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งในการทำงานตามมากขึ้น ได้ สำหรับบรรยายกาศจริยธรรมในงาน หัวข้อปัญหาความขัดแย้งภายในองค์กรอยู่ในระดับปานกลางผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญ เช่นเดียวกัน เนื่องจากความขัดแย้งอาจเกิดจาก การปฏิบัติงานที่มีภาระงานมากก่อให้เกิดความเครียด หรือมาจากการความขัดแย้งที่มีอยู่เดิม ความขัดแย้งในองค์กรจะส่งผลกระทบต่อความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ตัวแปรที่สามารถใช้คาดทำนายมีเพียง 2 ตัวแปรเท่านั้น คือ บรรยายการชริยธรรมในงานและอายุ ทำนายความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยทั้ง 2 ตัวแปร สามารถอธิบายความผูกพันของตัวแปรตาม คือ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การได้ร้อยละ 26.7 อีกร้อยละ 73.3 สามารถทำนายความยึดมั่นผูกพันต่อ องค์การด้วยตัวแปรอื่น ๆ เช่น ปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาล โรงพยาบาลกระหวงกลาโหมด้านขั้น ยศ และด้านโรงพยาบาลแบ่งตามเหล่าทัพ

3.2.2 ผลการศึกษาความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลโรงพยาบาลกระหวง กลาโหม อุบลฯ ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.71$) อาจมีความแตกต่างจากโรงพยาบาลระดับอื่น จึงควรมีการศึกษา ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของโรงพยาบาล สังกัดอื่น ๆ หรือศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิง คุณภาพ

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กัลยา วนิชย์บัญชา (2546) การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล พิมพ์ครั้งที่ 6

กรุงเทพมหานคร ธรรมสาร

**กุลยา ตันติผลาชีวะ และส่งศรี กิตติรักษ์ตระกูล (2541) “วิชาชีพพยาบาลในยุคเศรษฐกิจดิจิตอล”
สารสภาพการพยาบาล หน้า 1-7**

**กฤญดา แสงวงศ์ (2550) “สถานการณ์และแนวโน้มของการบริหารอัตรากำลังสาขาพยาบาลศาสตร์”
ใน ประมวลสาระชุดวิชาประเด็นและแนวโน้มทางการบริหารการพยาบาล บทที่ 6**

หน้า 6-14 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

**กองวิชาการกรมแพทย์ทหารบก (2542) คู่มือปฏิบัติงานสำหรับนายทหารใหม่เหล่าทหารแพทย์
กรุงเทพมหานคร**

**ชนิษฐา แก้วกัลยา (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการเสริมสร้างพลังอำนาจ
ในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลกองทัพบก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาวิชานุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

**ชูรีย์ อุสาหะ (2542) “ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพประจำการใน
โรงพยาบาลสังกัดกรมควบคุมโรคคิดต่อ กระทรวงสาธารณสุข” วิทยานิพนธ์ปริญญา
พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร โรงพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

**ชวลิต ศิริกิณย์ (2546) จริยธรรมนำระเบียบสังคม ฝ่ายการศึกษาสังเคราะห์ กองพุทธศาสนาศึกษา
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร**

**ชุดima สุวรรณประทีป (2543) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และการจัดการทรัพยากร
มนุษย์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลองรังสี
กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

**ญาณิศา ลีมรัตน์ (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์จริยธรรมในงาน
ของกลุ่มการพยาบาลคุณภาพชีวิตการทำงาน กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของ
พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ณัฐญา นุลประทัศ (2545) “ความสัมพันธ์ระหว่างเขตคติต่องาน ความเชื่ออำนาจในตน บรรยายกาศ องค์การกับการมีส่วนร่วมในงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวง กลาโหม” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทัศนา บุญทอง (2542) ทิศทางการปฏิรูประบบบริการการพยาบาลที่สอดคล้องกับระบบบริการสุขภาพไทยที่พึงประสงค์ในอนาคต กรุงเทพมหานคร ศิริยอุดารพิมพ์ เทพนน เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ พฤติกรรมองค์การ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช

น้องนุช ภูมิสันติ (2539) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ความพึงพอใจใน และความยึดมั่นผูกพันต่องค์การ กับความตั้งใจที่ถ้าออกจากการ ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญา สาระผลสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิรัตน์ อิมามี (2549) “เครื่องมือวิจัยทางการพยาบาล” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยทางการพยาบาล สารสนเทศและสติ๊ก หน่วยที่ 4 หน้า 4-55 นนทบุรี มหาวิทยาลัย ศุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

ประคง กรรมสูตร (2542) สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 3 (ฉบับปรับปรุง) กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาล โรงพยาบาลแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประภาพร นิกรเพสัย (2545) “ความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในหัวหน้าหอผู้ป่วยความยึดมั่น ผูกพันต่องค์การ การสนับสนุนจากองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลทั่วไป” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฟาริดา อิบรา欣 (2524) ความสำเร็จของพยาบาลอยู่ที่การปฏิบัติ วารสารพยาบาล 36 (2): 55-61
_____. (2529) จริยธรรมในวิชาชีพ กรุงเทพมหานคร ชวนพิมพ์

_____. (2541) นิเทศวิชาชีพ และจริยศาสตร์สำหรับพยาบาล พิมพ์ครั้งที่ 2 โครงการ พัฒนาตำราสาขาวิชาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร\ สามเจริญพาณิชย์

มนิตร์ สมสมทรัพย์ (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองค่าในตน บรรณาการศจริยธรรมในการทำงานกับความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน ในกำกับมูลนิธิ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขุวดี ภาชา และคณะ (2534) วิจัยทางการพยาบาล พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร สยามศิลป์ การพิมพ์

รัชนี นามจันทร์ และวรรณี บุญช่วยเหลือ (2550) “การบริหารการพยาบาลกับการจัดการเชิงธุรกิจ” ใน ประมวลสาระชุดวิชาประเด็นและแนวโน้มทางบริหารการพยาบาล หน่วยที่ 14 หน้า 7-56 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ละเอียด อริยกุลนิมิต (2546) “การวิเคราะห์ตัวประกอบที่ทำให้เกิดการคงอยู่ในกลุ่มงานการพยาบาล โรงพยาบาลศูนย์” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรรษี เอี่ยมสวัสดิคุณ (2549) “การนำผลเสนอผลการวิเคราะห์ในการทำวิทยานิพนธ์” ใน ประมวลสาระชุดวิชาชีวานิพนธ์ หน่วยที่ 8 หน้า 8-39 นนทบุรี มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

วิภาดา คุณวิกติกุล (2549) การพัฒนาบุคลากรพยาบาล พิมพ์ครั้งที่ 1 เชียงใหม่ โชตนา พรีนท์ วรรณดี ชูกาด (2540) “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ ผู้อำนวยการ ความ พึงพอใจในงาน ปัจจัยส่วนบุคคล กับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์ พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาล ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (พรพ.) มาตรฐาน HA และเกณฑ์พิจารณา: มาตรฐานการภาคร่วมระดับโรงพยาบาล กรุงเทพมหานคร ดีไซด์ สุรีย์ โพธาราม (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำชั้นยอดของหัวหน้าหอผู้ป่วย การทำงาน เป็นทีมกับประสิทธิผลของหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาล มหาวิทยาลัยของรัฐ” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุนันทา ศิริวงศ์ธรรม (2545) “ความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในหัวหน้าหอผู้ป่วยความ
ยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ การสนับสนุนจากองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกของ
องค์การของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลทั่วไป” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาล
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมยศ นาวีการ (2544) การบริหาร พิมพ์ครั้งที่ ๕ กรุงเทพมหานคร บรรณกิจ
อรવรรณ แย้มสรวลสกุล (2544) “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยายกาศจริยธรรมในกลุ่มงาน
การพยาบาลเขตติดต่องานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ
โรงพยาบาลศูนย์” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทัย เลาหวิเชียร (2530) “ทฤษฎีองค์การในการบริหารและพัฒนาองค์กร” ใน เอกสารการสอน
ชุดวิชาการบริหารและการพัฒนาองค์กร นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชารัฐศาสตร์

Angle, H.L. and Perry, J.L. (1981). “An empirical assessment of organizational commitment and
organization affectiveness.” *Administrative Science Quarterly* 26: 1-14.

Allen, N.J. and Meyer, J.P. (1990). “The measurement and antecedents of affective, Continuance,
and normative commitment to the organization.” *Journal of Occupational
Psychology*. 63, 1: 1-18.

Buchanan, B. (1974). “Building Organizational Commitment: The Socialization of Managers in
Work Organization.” *Administrative Science Quarterly*. 19: 533-546.

Bell, S. Ellen. (2003). “Ethical Climate in Managed Care Organizations.” *Administrative Science
Quarterly*. 27: 133-139.

Hrebiniak, LG. and Alutto, J.A. (1972). “Personal and role-related factors in the develop of
Organizational commitment.” *Administrative Science Quarterly* 17: 555-573.

Henry, Ongori. (2007). “A review of the literature on employee turnover.” *African Journal of
Business Management*. : 49-54.

Linda, Olson. (1995). “Ethical Climate in Health Care Organizations.” *International Nursing
Review*. 42: 85-90.

_____. (1995). “Hospital nurse’ perception of the ethical climate of their work setting.”
Dissertation Abstracts International. 56: 345-349.

- Luthans, F. (1995). *Organization Behavior* (7th ed) USA. McGraw-Hill.
- Mash, R.M. and Marnari, H. (1997). "Organization commitment and turnover: Appreciation study." *Administration Science Quarterly*. 22: 57-75.
- Mathieu, J.E. and Zajac, D.M. (1990). "A review and meta-analysis of the antecedent, correlates and consequences of organization commitment." *Psychogical Bulletin*. 108: 171-194.
- Meyer,J.P. and Allen, N. (1991). "A Three- component conceptualization commitment." *Human Resource Management Review*. 1: 61-98.
- Meyer, J.P. and Allen, N. (1984). "Testing the side -bet theory of Organization commitment some methodological consideration." *Journal of Applied Psychology*. 69: 372-378.
- Meyer, et al., (1993). "Commitment to organization and occupations: Extension and test Of Three - Component Conceptualization." *Journal of Applied Psychology* 78, 4: 538-551.
- Mowday, R.T., Steers R.M. and Porter, L.W. (1979). "The Measurement of Organization Commitment." *Journal of Vocational Behavior*. 14: 224-247.
- Olson .L. Linda. (1995). "Ethical Climate in Health Care Organizations." *International Nursing Review*. 42: 85-90.
- _____. (1995). "Hospital nurse' perception of the ethical climate of their work setting." *Dissertation Abstracts International*. 56: 345-349.
- Porter, L.W.; Steers, R.M.; Mowday, R.T. And Boulian, P.V.(1974). "Organization commitment, Job Satisfaction and Turnover among Psychiatric Technicians." *Journal of Applied Psychology* 59, 5: 603-609.
- _____. (1979). "The Measurement of Organization Commitment." *Journal of Vocational Behavior*. 14: 224-247.
- Schneider, B. (1993). cited in Victor and Cullen. (1998). "The organizational bases of ethical Work climates." *Administrative Science Quarterly*. 33: 101-125.
- Steer, R.M. (1977). "Antecedent and outcome of organizational commitment." *Administrative Science*.
- Smith, R.L. and Keon, T.L. (1997). "Ethical Climate as a factor in the development of Person-organization." *Journal of Bussiness Ethic*. 16 (11): 1095-1105.

- Victor, B. and Cullen, J.B. (1987). *A theory and measure of ethical climate in Organizational.*
In Frederick ed. W.C. Business ethics:Research issues and Empirical
studies. Greenwich: JAI Press.
- Victor, B. and Cullen, J.B. (1988). "The organization bases of ethical work climates."
Administrative Science Quarterly. 33: 101-103.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา ประจุศิลป

นาวาเอกหญิง สายชล กองอ่อน

นาวาอากาศเอกหญิง ดร.สุพิช ประสบศิลป

นาวาอากาศโทหญิง สมศิริ สายกัทรา奴สรณ์

พันโทหญิง วราวดา นัยพัฒน์

อาจารย์พยาบาล

คณะพยาบาลศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวหน้ากองการพยาบาล

โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

อาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ

ผู้ตรวจการณ์กองศัลยกรรม

โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช

อาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

ภาคผนวก ๖

หนังสือขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0522.26/

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 มีนาคม 2551

เรื่อง ขออนุมัตินักค่าครางเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

ด้วย นavaอาค่าโภหณิ อัญชลี สินธุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์
มหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลบรรยายกาศ
จริยธรรมในงานกับความบีดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวง
กลาโหม” โดยมี อาจารย์ ดร.อรี ชีวเกณฑ์สุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่าง
การดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า นavaเอกหณิ สายชล กอง
อ่อน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีเยี่ยม จึงขอเรียนเชิญ
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักค่าครางดังกล่าวข้างต้น เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พูลสุข HINGKANAN)

ประชานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-25032620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศช 0522.26/

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 มีนาคม 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน น้าาเอกหญิง สายชล กองอ่อน

ด้วย น้าาอากาศโทหญิง อัญชลี สินธุวรรณะ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์
มหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล
บรรณาการจริยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาล
สังกัดกระทรวงกลาโหม” โดยมี อาจารย์ ดร.อริ ชีวเกynomสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความ
สามารถ ประสบการณ์ในการวิจัยดังกล่าวเป็นอย่างดีเยี่ยม จึงขอเรียนเชิญ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พูลสุข ทิngkanthi)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-25032620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ศธ 0522.26

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

10 เมษายน 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลจันทารเบกษา พอ.บนอ.

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ จึงควรขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลอง
เครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลบรรยายกาศ
จริยธรรมในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัด
กระทรวงสาธารณสุข” กับทีมกลุ่มการกิจกรรมบริการด้านการพยาบาล โรงพยาบาล ทั้งนี้นักศึกษา^{จะได้ประสบการณ์ในการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป}

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าว สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

๗๖๘

May 6000

(รองศาสตราจารย์ ดร.พูลสุข HINGKANNATH)

ประชานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-25032620

โทรสาร 0-2504-8096

ที่ ๙๙ ๐๕๒๒.๒๖ /

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ถนนเจี้ยงวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120

18 เมษายน 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลค่ายสรรพสิทธิ์ประสังค์

ด้วย นราภิการ ทอหงษ์ อัญชลี สินธุวรรณะ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ในงานกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม” โดยมี อาจารย์ ดร.อรี ชีวเกณมสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ จึงได้รับความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลบรรยายกาศจริยธรรมในงานกับความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม” กับทีมกลุ่มภารกิจการบริการด้านการพยาบาลโรงพยาบาล ทั้งนี้นักศึกษาจะได้ประสานงานในรายละเอียดเพื่อขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ดังกล่าว สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช หวังว่าจะได้รับความร่วมมือ²
จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

May 1899

(รองศาสตราจารย์ ดร.พุลสุข หิงคานนท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทร. 0-2504-8036-7, 0-25032620

โทรสาร 0-2504-8096

แบบฟอร์มยินยอมให้ทำวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายศาสตร์ธรรมในงานกับความยืดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงคลาโน้ม”

วันที่ให้คำขินยอม วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 25.....

ก่อนที่จะลงนามในใบขินยอมให้ทำการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด จนกระทั่งมีความเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิ์บอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้โดยไม่มีผลผลกระทบใดๆ ต่อการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นผลสรุปการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทำได้เฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น ผู้วิจัยรับรองว่า หากมีข้อมูลเพิ่มเติมที่ส่งผลกระทบต่อการวิจัย ข้าพเจ้าจะได้รับการแจ้งให้ทราบโดยไม่ปิดบังซ่อนเร้น

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วและมีความเข้าใจดีทุกประการ จึงได้ลงนามในใบขินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ขินยอม

ลงนาม.....พยาบาล

ลงนาม.....พยาบาล

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพุด
อำเภอป่ากรีด นนทบุรี 11120

เมษายน 2551

**เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม (พยาบาลวิชาชีพ)**

ด้วยน้ำใจอาคติ ให้ความสำคัญ ห่วงใย ใส่ใจ ศึกษาดูแล นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แบบ
วิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้
ดำเนินการ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลบรรยายกาศจริยธรรมใน
งานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข”
โดยมี อาจารย์ ดร.อริ ชีวเกynomสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์
ดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับข้อมูลจากท่าน ตามรายละเอียดในแบบสอบถามนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ดิฉันขอรับรองว่าจะเก็บรักษา
ข้อมูลไว้เป็นความลับและผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม จึงไม่เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน
และการดำเนินชีวิตประจำวันของท่าน

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดีและขอบคุณเป็น
อย่างสูงมาก โอกาสหนึ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อัญชลี สินธุวรรณ)

ภาคผนวก ค

หนังสือขออนุญาตใช้แบบสอบถาม

SUKHOTHAI THAMMATHIRAT OPEN UNIVERSITY

BANGPOOD, PAKKRED, Nonthaburi 11120, THAILAND
FAX: +66-2-503 3556, 503 3807 TEL. +66-2-982 9710
E-mail: stou@stou.ac.th URL: http://www.stou.ac.th

10 April, 2008

Ref. No. 0822-26/A06

Linda L. Olson, PhD., RN
Dean, School of Nursing
North Park University
3225 W. foster Ave.
Chicago, Illinois 60625

Dear Prof. Linda. Olson:

We would like to ask permission to use the questionnaire of Hospital Ethical Climate developed by you as a part of data collection in the student's thesis. Our student, Wing Commander Uncharlee Sindhuwanna, a Master's student of Nursing Administration has been developing proposal of "*Relationship between Personal factors, Ethical work climate and Organization commitment of Professional Nurses, Hospitals under the Jurisdiction of the Ministry of Defense*". Her advisor is Dr.Aree Cheevakasensook and her co-advisor is Asst. Prof. Dr.Areewan Oumtanee. She is interested in your questionnaire for her data collection. Her co-advisor asked you to send the full questionnaire for their reviews. Finally they agree to choose your questionnaire as a part of the student's thesis.

Thank you very much in advance and we look forward to hearing from you.

Sincerely Yours,

Poonsuk Hingkanont

(Assoc. Prof. Dr. Poonsuk Hingkanont)
Dean of School of Nursing
Sukhothai Thammathirat Open University

Focus on the important

NORTH PARK UNIVERSITY CHICAGO

May 1, 2008

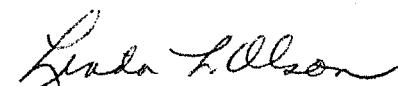
Wing Commander Uncharlee Sindhuwanna
Master's student of Nursing Administration
School of Nursing
Sukhhohai Thammathirat Open University
Bangpood, Pakkred, Nonthaburi 11120
Thailand

Dear Uncharlee Sindhuwanna:

Thank you for your interest in the Hospital Ethical Climate Survey for use in your proposed research on Relationship between Personal factors, *Ethical work climate and Organization commitment of Professional nurses, Hospitals under the Jurisdiction of the Ministry of Defense*. This letter is to provide formal permission to use the survey in your research.

I would appreciate receiving a copy of your results. Attached is a copy of the Hospital Ethical Climate Survey, along with the items within each factor. Please note that this is a uni-dimensional instrument, and that the factors provide assistance when analyzing the results.

Sincerely,

Linda L. Olson, PhD, RN
Dean, School of Nursing

Cc: Dr. Aree Cheevakasensook
Asst. Prof.Dr. Areewan Oumtanee

ภาคผนวก ๙

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมคำลงในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย / ในช่อง ตามความเป็นจริง

1. ปัจจุบันท่านอายุปี (นับจำนวนเต็มปีบริบูรณ์)

2. เพศ

- หญิง
- ชาย

3. สถานภาพสมรส

- 1. โสด
- 2. สมรส
- 3. หม้าย / หย่า/ แยก

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท
 - ปริญญาโททางการพยาบาล
 - อื่นๆ ระบุ.....
- ปริญญาเอก

ตัวอย่าง

แบบสอบถามบรรยายศาสตร์ยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง เพียงข้อเดียว โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกตอบดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมาก (ร้อยละ 61-80)
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง (ร้อยละ 41-60)
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย (ร้อยละ 21-40)
- 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบเลย (ร้อยละ 1-20)

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง					
	1	2	3	4	5	สำหรับผู้วิจัย
1. ผู้ร่วมงานรับฟังความกังวลของฉันเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ป่วย						P1 ☐
2. ผู้ร่วมงานให้ความช่วยเหลือเมื่อฉันมีปัญหาในการคุ้มครองผู้ป่วย						P2 ☐
3. ฉันได้ทำงานกับผู้ร่วมงานที่มีความสามารถ						P3 ☐
4. การคุ้มครองผู้ป่วยอย่างปลอดภัย คือหลักในการทำงานของพยาบาล						P4 ☐
5. ผู้ป่วยรับทราบข้อมูลและผลลัพธ์จากการคุ้มครองพยาบาล						Pt1 ☐
6. พยาบาลใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นในการแก้ปัญหา การคุ้มครองผู้ป่วย เช่น ประวัติการรักษา ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยจากการซักประวัติ						Pt 2 ☐

ตัวอย่าง
แบบสอบถามความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาล

**คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับผลการประเมินความคิดเห็นของ
ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม**

- 5 หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด (ร้อยละ 81-100)
- 4 หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมาก (ร้อยละ 61-80)
- 3 หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง (ร้อยละ 41-60)
- 2 หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย (ร้อยละ 21-40)
- 1 หมายถึง ข้อความนี้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบเลย (ร้อยละ 1-20).

คำอธิบาย

องค์การพยาบาล หมายถึง กองการพยาบาลที่ท่านสังกัดอยู่

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง					
	1	2	3	4	5	สำหรับผู้วิจัย
1. ท่านมีความครั้งชาต่อองค์การพยาบาล						C1 ☐
2. ท่านมีความภูมิใจที่จะบอกคนอื่น ๆ ว่าเป็น พยาบาลในองค์การแห่งนี้						C2 ☐
3. ท่านยอมรับเป้าหมายขององค์การและยินดี ปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด						C3 ☐
4. ท่านปฏิบัติตามนโยบายการปฏิบัติงานขององค์การ พยาบาล						C4 ☐
5. ท่านเห็นด้วยกับนโยบายขององค์การพยาบาลใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยาบาล						C5 ☐

ภาคผนวก จ

สถิติแสดงความสัมพันธ์

ตารางที่ 1 เมทริกซ์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บรรยายกาศจริยธรรมในงานกับ
ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โดยใช้ Pearson's Correlation
(N=356)

	อายุ	บรรยายกาศจริยธรรม	ความยึดมั่นผูกพัน
1. อายุ	1		
2. บรรยายกาศจริยธรรม	.073	1	
3. ความยึดมั่นผูกพัน	.176**	.497**	1

** p-value < 0.01

จากตารางที่ 1 สรุปว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความยึดมั่นผูกพัน
ต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
($r = 0.176$) และบรรยายกาศจริยธรรมในงานของพยาบาลวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกใน
ระดับปานกลางกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.497$)

ภาคผนวก ณ

การทดสอบข้อสมมุติของการวิเคราะห์การดูดอยพหุคุณ

การทดสอบข้อสมมุติของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ก่อนทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์และอำนาจทำนายระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อสมมุติ (assumption) ของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังนี้

1. ตัวแปรต้น เป็นตัวแปรเชิงปริมาณที่ไม่มีความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้นต่อกันต่อ กัน (no multicollinearity)

1.1 ตัวแปรต้นเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ใน การศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรต้นทั้ง 2 ตัว คือ อายุและบรรยายกาศจริยธรรมในงาน มี 5 ตัวแปรอยู่ ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมุติ

1.2 ตัวแปรต้นต้องไม่มีความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (no multicollinearity) ใน การศึกษาครั้งนี้จะทำการตรวจสอบจากค่า variance inflation factor (VIF) และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สันในเมทริกสหสัมพันธ์ (correlation matrix) ดังนี้

1.2.1 การตรวจสอบจากค่า variance inflation factor (VIF) ในการ ตรวจสอบว่าตัวแปรต้นไม่มีความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้นต่อกันพิจารณาจากค่า VIF ของตัวแปรต้น แต่ละตัวในช่อง Collinearity statistics จากตาราง Coefficients ในการศึกษาครั้งนี้ค่า VIF ของตัว แปรต้นอยู่ระหว่าง 1.000-1.985 ซึ่งน้อยกว่า 10 จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรต้นไม่มีความสัมพันธ์พหุร่วม เชิงเส้นต่อกัน จึงเป็นไปตามข้อสมมุติ

1.2.2 การตรวจสอบจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันในเมทริก สหสัมพันธ์ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต้นด้วยกันเอง (ยกเว้นตัวแปรที่ มีหน่วยวัดเป็นนามมาตรากซึ่งทำเป็นตัวแปรหุ่น จะไม่นำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สันระหว่างตัวแปรต้น) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของตัวแปรต้นมีค่า อยู่ระหว่าง 0.073-0.497 แสดงว่า ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้นระหว่างตัวแปรต้น

ตาราง ก. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นที่ใช้ในการทำนายความยึดมั่นผูกพัน

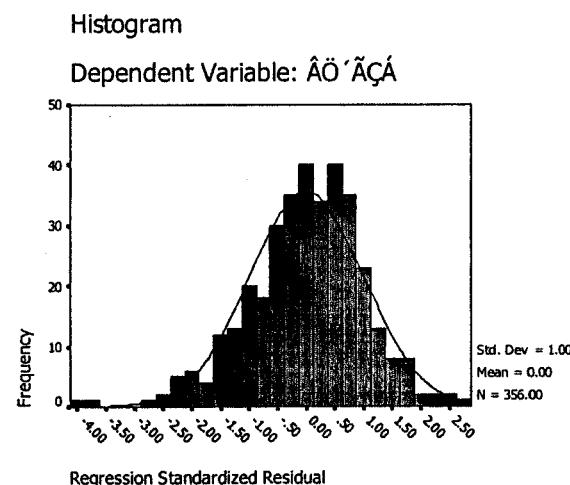
ต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพในรูปของตารางเมทริกสหสัมพันธ์ (Correlation matrix)

	อายุ	บรรยายกาศจริยธรรม	ความยึดมั่นผูกพัน
1. อายุ	1		
2. บรรยายกาศจริยธรรม	.073	1	
3. ความยึดมั่นผูกพัน	.176	.497	1

2. ตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ มีการแจกแจงแบบปกติ มีค่าความแปรปรวนคงที่ (homocedasticity)

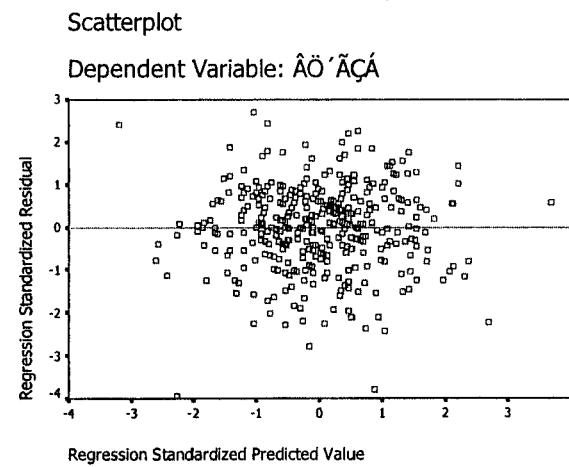
2.1 ตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ตัวแปรตามในการศึกษารังนี้ คือ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การมีหน่วยวัดเป็นช่วงมาตรา จึงเป็นไปตามข้อสมมุติ

2.2 ตัวแปรตามมีการแจกแจงแบบปกติ ตรวจสอบโดยการทดสอบการแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อน (residual) ซึ่งต้องมีการแจกแจงแบบปกติด้วย ในการศึกษารังนี้ ค่าความคลาดเคลื่อนมีการกระจายแบบปกติดังแสดงในภาพ ดังนั้น ตัวแปรตามจึงมีการแจกแจงปกติ

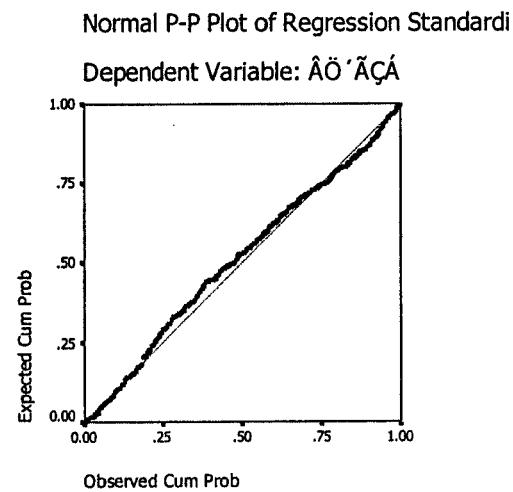
2.3 ตัวแปรตามมีค่าความแปรปรวนคงที่ (homocedasticity) ค่าความแปรปรวนประชากรของตัวแปรตามในทุก ๆ ค่าร่วมของตัวแปรต้นต้องไม่มีความแตกต่างกัน และค่าความแปรปรวนประชากรของค่าความคลาดเคลื่อนในทุก ๆ ค่าร่วมของตัวแปรต้นก็ต้องไม่มีความแตกต่างกันเช่นเดียวกัน ซึ่งตรวจสอบได้โดยการพล็อตกราฟค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าทำนายของตัวแปรตาม ถ้าการกระจายของจุดอยู่รอบแนวที่ค่าความคลาดเคลื่อนเป็น 0 ไม่มีการแสดงแนวโน้มใด ๆ แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน ไม่มีความแตกต่างกัน

ในการศึกษารังนี้ได้พล็อตกราฟค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าทำนายของตัวแปรตามแล้ว พบว่า จุดกระจายอยู่รอบแนวที่ค่าความคลาดเคลื่อนเป็น 0 (ไม่มีแนวโน้มเป็นรูปสามเหลี่ยมเหมือนปากแตรหรือสามเหลี่ยม 2 รูปชนกัน) แสดงว่า ตัวแปรตามมีค่าความแปรปรวนของประชากรคงที่

3. ตัวแปรความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ ที่มีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์ และค่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน (no autocorrelation)

3.1 ตัวแปรความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงแบบปกติ ตรวจสอบโดยการสร้างกราฟ normal probability plot (normal P-P plot) ของค่าความคลาดเคลื่อนที่ปรับเข้ามาตรงฐานแล้ว ซึ่งแนววุฒิดั้งกระจากรอบเส้นที่แบ่งมุมอย่างไม่มีรูปแบบชัดเจน ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การกระจายของจุดอยู่รอบเส้นที่แบ่งมุม โดยไม่มีรูปแบบชัดเจน แสดงว่า ค่าคลาดเคลื่อนมีลักษณะการแจกแจงแบบปกติ

3.2 ตัวแปรความคลาดเคลื่อนมีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์ ในการศึกษาครั้งนี้พิจารณาจากตาราง Residuals Statistics พบว่า ค่า Residual มีค่าเฉลี่ย (mean) = .000 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนเป็น 0 ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมุติ

Residuals Statistics(a)

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	2.8185	4.7364	3.7152	.27996	356
Residual	-1.8326	1.2611	.0000	.46413	356
Std. Predicted Value	-3.203	3.647	.000	1.000	356
Std. Residual	-3.937	2.710	.000	.997	356

a Dependent Variable: ปีติรวม

3.3 ค่าความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน (no autocorrelation)
ในการศึกษารังนี้ได้ค่า Durbin – Watson (d) = 1.615

$H_0: \rho = 0$ (ความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าไม่มีความสัมพันธ์กัน)

$H_a: \rho \neq 0$ (ความคลาดเคลื่อนแต่ละค่ามีความสัมพันธ์กัน)

สูตรหาค่า Durbin – Watson (d)

$$d = 2(1 - r)$$

จากสูตรหาค่า Durbin – Watson (d) จะเห็นว่าค่า d ขึ้นอยู่กับค่า r

ในกรณี $r = 0$ ค่า d จะเท่ากับ 0

ในกรณี r มีค่าเข้าใกล้ +1 ค่า d จะเท่ากับ 0

ในกรณี r มีค่าเข้าใกล้ -1 ค่า d จะเท่ากับ 4

จากสูตร จึงสรุปได้ว่า Durbin – Watson มีค่าระหว่าง 0-4

ค่า Durbin – Watson มีค่าเข้าใกล้ 0 หมายความว่า ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวพยากรณ์ และตัวแปรเงนที่มีความสัมพันธ์ในระดับสูงและมีความสัมพันธ์ทางบวก

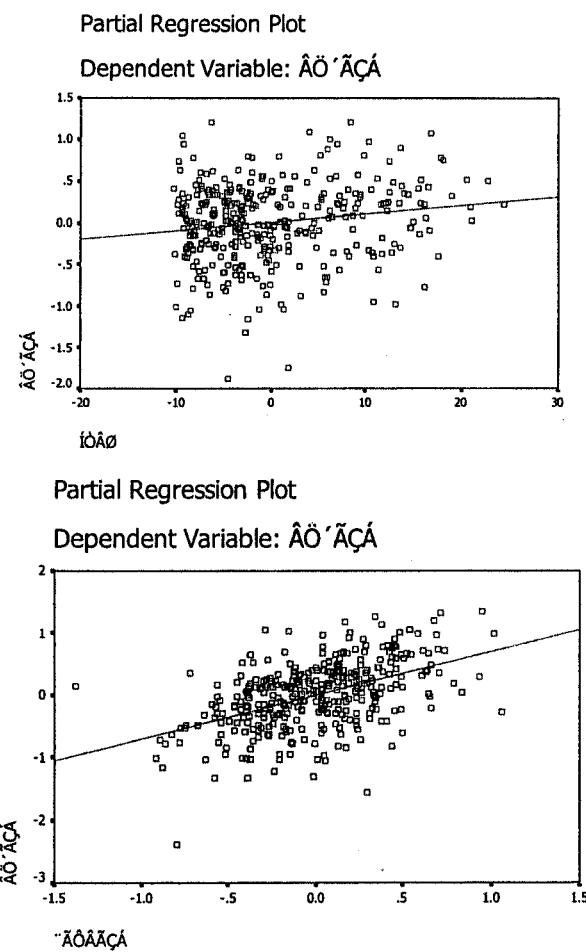
ค่า Durbin – Watson มีค่าเข้าใกล้ 2 หมายความว่า ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวพยากรณ์ และตัวแปรเงนที่เป็นตัวอิสระจากกันหรือไม่มีความสัมพันธ์

ค่า Durbin – Watson มีค่าเข้าใกล้ 4 หมายความว่า ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวพยากรณ์ และตัวแปรเงนที่และตัวแปรเงนที่มีความสัมพันธ์ในระดับสูงและมีความสัมพันธ์ทางลบ

จากการศึกษารังนี้ได้ค่า Durbin – Watson (d) = 1.615 ซึ่งค่า Durbin – Watson มี

ค่าเข้าใกล้ 2 จึงยอมรับ $H_0: \rho = 0$ กล่าวคือ ความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

4. ตัวแบบการถดถอยพหุคุณมีความสอดคล้องกับการกระจายของข้อมูล (no lack of fit) สมการถดถอยเป็นตัวแทนการกระจายของข้อมูลได้ชี้ส่วนการถดถอยต้องเป็นสมการเส้นตรง คือ $\hat{y} = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 X$ หรือตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง ในการศึกษาครั้งนี้ได้พล็อตกราฟระหว่าง คือ อายุและบรรยายกาศจริยธรรมในงาน พบร่วม มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง ดังแสดงในภาพ แสดงว่า ตัวแบบการถดถอยพหุคุณมีความสอดคล้องกับการกระจายของข้อมูล

โดยสรุป ข้อมูลของการวิจัยที่จะนำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณมาใช้ในครั้งนี้มีลักษณะเป็นไปตามข้อสมมุติทั้งหมด จึงสามารถนำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณมาใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นavaอากาศโภทสูง อัญชลี สินธุวรรณะ
วัน เดือน ปีเกิด	13 มีนาคม 2503
สถานที่เกิด	บางเขน ค่อนเมือง กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีพยาบาลศาสตร์ จากวิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ
สถานที่ทำงาน	ศูนย์ป้องกันและการพัฒนาการรักษาโรคหัวใจ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช พอ.บอนอ.
ตำแหน่ง	หัวหน้าพยาบาลศูนย์ป้องกันและการพัฒนาการรักษาโรคหัวใจและ ห้องปฏิบัติการตรวจส่วนหัวใจ